

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2011.

JŪNIJS / JŪLIJS / AUGUSTS

Nr. 5 (641)

Losandželosas latviešu skolas 2010./11. mācību gada 8. klases absolventi, no kreisās:
Laila Reimane, Oto Svenķis, Kaija Staško, Tomass Godfrejs (Godfrey), Adele Nagaine

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

- 11. jūnijā plkst. 7.00 vīru kora „Uzdiedāsim, brāļi!” koncerts latviešu namā
- 12. jūnijā plkst. 2.00 igauņu namā (1306 W. 24th Street)
- 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas sarīkojums
- 25. jūnijā Jāņu svinības pie Baltakmeņu ezera
- 25. jūnijā plkst. 12.00 Jāņi *Crown Point Place Beach* Sandiego
- 13. augustā lietuviešu namā Amerikas baltiešu brīvības līgas (BAFL) bankets

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrakstis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green

Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925

Čeki rakstāmi uz: **LATVIAN ASSOC. of SO. CA** vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrakstis: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgļi, patvērums, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv
Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

IB metiens – 370 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobeles@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Jānis Daugavietis, Francis Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiera), Valdis Ķeris, Imants Leitis, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Jānis Rutmanis, Tālvāldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Pegija Taube, Vilis Zaķis

Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Helēna Hofmane, Maija Paegle.

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

Latviešu, igauņu, lietuviešu valodas kursi

Baltic Studies Summer Institute Madisonsas universitātē Viskonsinā no 13. jūnija līdz 5. augustam rīko latviešu, lietuviešu un igauņu valodas kursus.

Sīkāku informāciju par *BALSSI 2011* kursiem iespējams uzzināt, zvanot vai rakstot Nensijai Heingartneri (Nancy Heingartner), tālr.: 1-608-262-3379, e-pasts: balssi@creeca.wisc.edu

Mājaslapa: www.creeca.wisc.edu/balssi/

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2011. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

Tālr.: _____

El. pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center

un nosūtāmi: Latvian Community Center

1955 Riverside Drive Los Angeles, CA 90039-3704

DK latviešu biedrība sāk jaunu darbības gadu

Pēc Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilsapulces, kas notika 20. martā, pirmajā valdes sēdē 13. aprīlī jaunievēlētie valdes locekļi sadalīja amatus.

Valdes priekšsēdis arī turpmāk būs Ivars Mičulis, viņa vietniece – Sandra Gulbe-Puķēna, sekretāre – Astra Moora, kasiere – Tamāra Kalniņa, biedrzinis – Rūdolfs Hofmanis, informātori – Valdis Pavlovskis un Francis Dižgalvis, sarīkojumu vadītāji – Imants Leitis, Pēteris Staško un Vilis Zaķis, filmu demonstrētājs – Jānis Rutmanis, saimniecības pārzine – Dace Taube, sporta sacensību rīkotājs – Jānis Daugavietis, atbildīgais par reklāmu – Valdis Ķeris, skolas pārstāve – Nora Mičule, teātra kopas sakarniece – Ilga Jankovska, atbildīgais par sadarbību ar jaunatni – Pēteris Staško, sakarnieks ar Latviju – Tāivaldis Paegle. Revīzijas komisijā: Helēna Hofmane, Inguna Galviņa, Maija Paegle.

Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs ALAs 60. kongresā pieminēja ķīniešu uzskatu – 60 gadi ir briedums. Tātad mūsu biedrība ir tieši brieduma gadus. Filadelfijas brīvo latvju biedrība ir divreiz vecāka, drīz svinēs 120 gadu jubileju. Vai mūsu biedrībai būs 100 un 120 gadu jubileja? Tas atkarīgs no šejienes latviešiem, jo galvenais, lai kāda organizācija varētu darboties, ir biedru skaits. Mūsu biedrībai steidzīgi nepieciešami papildspēki, jauni biedri, kuŗi vēlas darboties, aktīvi piedalās sarīkojumos, atbalsta biedrības darbu.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes paziņojums

DK LB biedri ir tie, kuŗi samaksājuši biedru naudu. DK LB valde lūdz biedru naudu samaksāt gada sākumā, nevis gada beigās. DK LB biedri Informācijas biļetenu saņem bez maksas. Arī tos, kuŗi nevēlas būt biedrības biedri, bet grib saņemt biļetenu, lūdzam samaksāt par abonementu gada sākumā. Biedrības atvainojas, jo datora kļūmes dēļ maija izdevumā daži biļetena saņēmējiem pie adreses, iespējams, nebija pareizi norādīts maksas iesūtīšanas gads. Valde atkārtoti atgādina, ka tie, kuŗi nebūs samaksājuši biedru naudu vai par abonementu, biļetenu rudenī vairs nesaņems.

Turpmāk, īpaši vasaras mēnešos, ziņas par Dienvidkalifornijas latviešu biedrības un nama sarīkojumiem tiks nosūtītas elektroniski. Tos, kuŗi vēlas saņemt ziņas par Dienvidkalifornijas latviešu biedrības un nama sarīkojumiem, lūdzam paziņot savu e-pasta adresi: dklbiedriba@yahoo.com
 Nama ziņām: la_nams@yahoo.com

ALAs 60. kongress

Amerikas latviešu apvienības 60. kongress notika Viskonsinas pavalstī Milvokos no 13. līdz 15. maijam.

Kongress bija laba reklāma XIII latviešu Dziesmu svētkiem ASV 2012. gadā. Acīmredzot Milvoku latviešiem uzņēmības netrūkst.

Milvokos ALAs kongress bijis tikai reizi: 1962. gadā 11. kongress, Losandželosā divas reizes – 1981. gadā 30. kongress un 2006. gadā 55. kongress. Jācer, ka arī mums nepietrūks drosmes rīkot vēl kādu kongresu.

ALAs biedri ir visās ASV pavalstīs, kaut arī dažādi pa vienam. Šogad kongresā piedalījās 82 delegāti no 16 pavalstīm.

ALAs kongresā piedalījās četri delegāti no Dienvidkalifornijas – Nora Mičule un Astra Moora pārstāvēja Dienvidkalifornijas latviešu biedrību, Imants Leitis – Amerikas baltiešu brīvības līgu, Valdis Pavlovskis – atsevišķos biedrus. Klausītāja bija Dace Pavlovska. Nora Mičule ALAs kongresā piedalījās pirmo reizi.

Pēc nesenās tautas skaitīšanas datiem Kalifornijā dzīvo 13 652 latvieši, bet Amerikas latviešu apvienībā iestājušies tikai 528. Kāpēc tik maz? Jauniebraucēji parasti ASV latviešu organizāciju palīdzību meklē, kad rodas kāda vajadzība, un tā nekad netiek liegta. Tāpēc lietderīgi apzināties, ka svarīgi būt biedram organizācijā, kas pārstāv visus Amerikas latviešus. Jāsamaksā tikai biedru nauda, kas gada biedram nebūt nav augsta.

Foto: Emīls Elstiņš

Vissvinīgākais kongresā bija brīdis, kad Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs ALAs priekšsēdim Jurim Mežinskim pasniedza Latvijas valsts apbalvojumu – Triju Zvaigžņu ordeni. Attēlā: ALAs valdes priekšsēdis Juris Mežinskis ar meitu Dženiju, dzīvesbiedri Patrīciju un dēlu Matīsu

Kongresā teikt runu vai lasīt referātu bija aicināti vairāki vieslektori no Latvijas. Tieslietu ministrs Aigars Štokenbergs izskatās ļoti zēnisks, taču jau paspējis būt gan ekonomikas, gan reģionālās attīstības un pašvaldības lietu ministrs. Viņš ir arī viens no partijas „Sabiedrībai citai politikai” dibinātājs, bijis 9. Saeimas deputāts.

Tieši viņš ieteica vienu no rezolūcijām: paust atbalstu Latvijas valdības centieniem veicināt tiesiskumu Latvijā, pieprasot lielāku atbildību no tiesnešu, tiesu darbinieku un citu juridisko profesiju pārstāvjiem ar mērķi panākt, ka Latvijā valda likuma, nevis naudas vara.

Starptautiskās Migrācijas organizācijas Latvijas biroja vadītājs un Nākotnes fonda valdes priekšsēdis Ilmārs Mežs ir ļoti nobažījies par demogrāfisko stāvokli Latvijā, jo mirstība jau gadiem pārsniedz dzimstību un katru gadu izmirst vesela pilsēta. „Nākamajos desmit gados izšķirsies latviešu liktenis – vai mēs spēsim nodrošināt minimālo savu pēcnācēju skaitu, lai saglabātu Latvijā pēc pāris paaudzēm kaut vai relatīvu vairākumu, vai to nevarēsim, nolemjot latviešus iznīkšanai. Bērni – latviešu stratēģiskais kapitāls,” teica Ilmārs Mežs. Viņa un dzīvesbiedres Jantas ģimenē aug četri bērni.

Vītoli fonda Vilis Vītols runāja par nepieciešamību palielināt pensiju vecumu un radīt privātos pensiju fondus. Taču nez vai pareizs ir viņa ieteikums nemācīties krievu valodu un Latvijā celt atomspēkstaciju. Noder ikviena valoda, ko prot, un no atomspēkstacijām gatavojas atteikties pat vācieši un šveicieši.

Dzejniece Māra Zālīte atkal uzmundrināja ar saviem dzejoļiem un gaŗāku eseju par valodu.

Viens otrs teica, ka ALA kongresi kļuvuši gaŗlaicīgi, jo agrākie karstie strīdniekie miruši un jaunu pagaidām nav. Taču var apbrīnot brīvprātīgos un pašaiizliedzīgos cilvēkus, kuŗi ziedo savu brīvo laiku un uzņemas rīkot ALAs kongresu. Milvokieši bija savu uzdevumu augstumos, viss bija gods godam. Nedabūju vienīgi nogaršot slavenos Milvoku sierus un desas. Tā saucamajā viesmīlības telpā to neesot trūcis, taču tur iegriezās tikai reizi, un tad nebija. Vienalga, visgardāko sieru pasaulē var dabūt Losandželosā, un to sien Inta Zemjāne.

Jaunāka gadagājuma delegātu bija diezgan daudz.

Rīcības komitejas locekļiem izdevās sameklēt labu viesnīcu, kuŗas darbinieki bija ļoti atsaucīgi.

Čikāgas Sv. Pēterā latviešu ev. lut. draudzes delegātei Anitai Briedei-Bilsēnai bija radies iespaids, ka dažās darba grupās delegātiem patika paust uzskatus, kuŗiem nebija nekāda sakara ar darba grupā pārrunāto. Viņa arī domā, ka darba grupām vajadzētu atvēlēt vairāk laika, kā arī pamatīgāk jāpārdomā un jānoslīpē rezolūcijas, lai tas nebūtu jādara balsošanas laikā.

Kongresā emōcionālu runu teica Valdis Pavlovskis, apsveicot delegātus agrāko ALAs valdes priekšsēžu

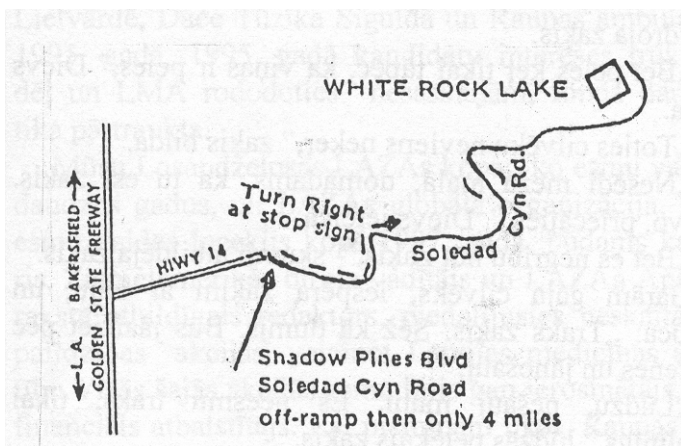
vārdā: Kongresa delegātus vieno līdzīgi ideāli, vēlme strādāt un ziedot laiku un spēkus savai tautai un tēvzemei. Latvieši ieradās Amerikā, nebūt nejūtoties sakauti un iznīcībai nolemti, bet gan ar apņēmību cīnīties par Latvijas neatkarību. Amerikas latviešu apvienību dibināja tālredzīgi latvieši, kuŗi saprata, ka latviešiem vajadzīga kopēja organizācija, lai īstenotu savus mērķus. ALA apvienoja tos, kuŗiem bija svarīgi saglabāt latvietību, radīja piederības sajūtu, ticību un cerību. ALA nekad neklusēja par mūsu tautai nodarīto netaisnību, ALA bija mūsu apspiestās tautas balss. Mēs sākām ar tukšām rokām, mums nebija nekas, viss bija jādara pašu spēkiem, bet mēs sekmīgi kopām savu kultūru, turpinājām izglītot jauno paaudzi. ALA šos 60 gadus darbojusies godam. Varam lepoties, jo pēc ilgajiem trimdas gadiem vēl esam latvieši. Mēs palīdzējām Latvijai atjaunot neatkarību, iestāties NATO, ir vēl citas spožas uzvaras, ko guvām tēvzemei un latviešu tautai. Kongresā šajās dienās dzirdētais liecinās par ALAs enerģiju un spēku. ALA ir laikmetīga organizācija, kas prot pielāgoties jaunām prasībām, ALAi vienmēr bijusi spējīga un gudra vadība. ALAs biedru darbs un atbalsts būs noteicošais, vai organizācija turpinās augt vai eksistēt līdz iznīkšanai. Līdz ar kongresu sākas jauns darba gads. Kongress vienmēr ir svarīgs notikums ASV latviešu sabiedriskā dzīvē, jo kongresā novērtējam paveikto un apspriežam nākotnes mērķus un uzdevumus. Meklēsim kopā ceļus un veidus, kā uzlabot ALAs darbu un spējas, lai varam droširaudzīties nākotnē.”

Kongresa divarpus dienas aizskrēja kā divarpus stundas. Ir svarīgi tikties ar citu latviešu kopienu pārstāvjiem, jo cits no cita varam daudz mācīties. Manuprāt, vislielāko atzinību pelnījuši tie vārdā nenosauktie darbarūķi, kuŗi uzņemas daudz darīt un ziedo līdzekļus tāpēc, ka tā vēlas, negaidot balvas, atlīdzību, uzslavu, goda vai atzinības rakstus, ordeņus un medaļas. **A.M.**

LĪKSMOSIM, LĪGOSIM, JĀŅUZĀLES LASĪSIM!

**25. jūnijā
sabrauksim
vecajā vietā –**

*White Rock Lake
10645 Soledad
Canyon Road
Saugus, CA 91390*

**Dziedāsim un dejosim –
mūziku atskaņos
TĀLIS VALDIS
Būs jāņusiers un alus;
Līgosvētku vakariņas;
ugnskurs; novuss**

**Jāņabērni aicināti no
plkst. 3.00 pēcpusdienā;
dalības maksa \$25;
līdz 12 gadu veciem bērniem
ieeja brīva**

**Iebaukšana ar auto \$5 (ieskaitīta pār-
nakšņošana un auto novietošana)
Līdzī jāņem teltis, guļammaisi un
līkssms prāts!**

*Visus Dienvidkalifornijas latviešus un
ciemiņus no citām pavalstīm, valstīm
un kontinentiem sirsnīgi aicina
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības
valde ar palīgiem*

Izlaidums latviešu skolā

Šīgada 8. klases izlaiduma paziņojumā bija attēloti pieci putni, un skolu beidza pieci jauki jaunieši, kuŗus 22. maijā sveica un cildināja liels pulks radu, draugu, paziņu. Viņu krēsli bija apvīti meijām, skolotāji apsvieķumā novēlēja plašu lidojumu un nožēloja, ka astoņi gadi aizritējuši tik ātri. Droši vien dažs labs nodomās: kas gan tur sevišķs, pabeigta tikai astotā klase. Tomēr nedrīkst aizmirst, ka šie bērni mācījās divās skolās, un tas savā ziņā ir ja ne varoņdarbs, tad liela apņēmība. Mācību gada sākumā skolas saime vienmēr ir daudz lielāka nekā beigās. Ne visiem pietiek gribas un izturības gandrīz katru nedēļu braukt tālu ceļu uz skolu, kad ir tik daudz citu vilinājumu. Arī skolotāji varbūt labprāt laiku pavadītu kopā ģimeni, dotos uz jūrmalu, mūzejiem, pataigāties parkā vai iepirkties. Taču viņi pašizliedzīgi gandrīz katru svētdienu brauc uz latviešu namu un māca, gatavo palīglīdzekļus, meklē grāmatas, gādā par interesantiem materiāliem. Dziesma Tetere un Ilze Nagaine atzinās, ka ne vienu reizi vien izgājušas no klases, piedraudot, ka pie šiem „negantniekiem” vairs savu kāju nespers. Tas vienmēr bijis tikai īslaicīgs dusmu izvirdums. Viņas sakož zobus, noskaita līdz desmit un dodas atpakaļ uz klasi.

Izlaidumā bija sagatavota gaŗa programma. Vispirms bērnu dārza audzēķņi parādīja iestudēķjumu „Seši mazi bundzinieķi”, pēc tam dziedāja skolas koris un 8. klases audzēķņi atsevišķi, viņi arī piecātā nodeķjoja tautasdeķu un parādīja ludķiņu – uz mūsdienām pārķeltu Rūdolfa Blaumaņa saīsinātu „Brīnumzālītes” variantu.

Katrs šī gada absolvents ir apvelķīts ar kādu īpašu talantu. Oto Svenķķis mācās spēlēķt basa klarneti, nedēķļu iepriekš viņš spēlēķja sōlo – latviešu tautasdziesmu virķni Daugavas Vanagu apvienības Kurzemes cietokšņa atķeres sarīķojumā. Tā kā viņa ģimene dzīvo tuvu ōķeanam, viņš katru sestdienas rīķu jau pulksten sešos dodas braukt ar vēķdēķli. Amerikāņu skolā viņš spēlē basketbolu. Taķu vislabāk viņam patīķ spēlēķt ģitaru. Pēc izlaidu-

Pretī ieeķai zālē katram izlaiduma klases audzēķņim bija skolotāju sagatavota „sienas avīķite” ar dzeķoļiem, veltīķjumiem, fotogrāķijām, apsveķikumiem

Izlaidums klases audzēķņi nodeķjoja Dziesmas Teteres choreogrāķēķto un iestudēķķto deķu pieķiem dalībnieķiem ar tautasdziesmas vārdiem „Pilna upe baltu ziedu”; šo deķu viņi deķjoja arī DV apvienības Kurzemes cietokšņa atķeres sarīķojumā 15. maiķā

ma par saņemķķto dāvanu naudu viņš iegādāķjies ukuleli un jau iemāķķjies no tās izvīķināt jauķas skaķņa. Vasarā Oto sešas nedēķļas mācīsies Gaŗezera vasaras vidusskolā.

Tomass Godfrejs amerikāņu skolā mācās apdāvināķķto bērnu klasē, kur ir lielāķa slodķe. Šķķiet, no tēķa mantota interese par matēķmatiku un datorzināķņēm. Rudīķķe Godfreķa stāķķta, ka viņai neķķad nav jāpārķbauda dēķķla māķķasdarķķi, matēķmatikas kontrolķarķķos viņam vienmēr ir visaugstāķķais novēķķtēķķjums. Viņš ir lielisks datorgrāķķķis, patīķķ dizains un mode. Tomass izgatavoķķa skaķķistus ielūķķumus uz skolas izlaidumu. Viņam patīķķ arī fotogrāķķēt, un viņš jau sāķķis krāt naudu profesionāķķai fotokamerai. Tomass mācās spēlēķķt klavieres un nodarķķojas ar sportu, spēlēķķ tenisū. Aktīķķi piedalās skautu nodarķķībās. Vasaras viņš parasti pavada Latvijā pie ķecķecāķķiem un jau ilķķķoķķas doties pie ķecķmāķķiņas. Tomasam Latvijā ir daudz draugu, ar kuŗiem sarakstās tīķķekļī. Nāķķotnes sapnis – ķķļķt par astronomu.

Izlaidumā vairāķķām dziesmām pavadiķķumu spēlēķķa skolas audzēķķņu ķecķecāķķu, ķecāķķu un skolotāju orķķķestris, no ķķreisās: Pauls Dķķeimsons, (Jameson), Ilze Kokina-Erringtonē, Edvīķķs Rūķķis, Ēķķķķs Jerumanis, Dāķķķis Kaķķeps

Andras Berkoldas iestudētajā ludziņā tēloja, no kreisās: Oto Svenķis, Tomass Godfrejs, Kaija Staško, Laila Reimane (aizsegta), Adele Nagaine

Adele Nagaine ir ļoti mūzikāla, viņa skolas orķestrī spēlē eifoniju, labprāt arī klavieres. Vasarā viņa dosies uz Kursas vidusskolu, bet tā kā orķestrim mēģinājumi ir visu vasaru, viņai būs no Kursas jāatgriežas ātrāk.

Lailai Reimanei patīk gatavot ēdienu, viņa piedalījies „pipari ar gaļu” gatavošanas konkursā amerikāņu futbola skatīšanās dienā februārī. Laila mācās franču valodu un spēlē volejbolu *Southern California Volleyball Club* vienībā. Rudenī viņa sāks mācības *Mira Costa High School* un cer spēlēt vidusskolas volejbola vienībā.

Kaijai Staško visvairāk par visu patīk lasīt. Vecvecētēvs Andris Ritmanis stāsta, ka viņa izlasījusi vairāk grā-

matu nekā visi pārējie ģimenes locekļi kopā. Kaijai patīk arī teātris, mūzika un dejas.

Adele Nagaine un Laila Reimane piedalīsies ALAs ceļojumā „Sveika, Latvija!” kopā ar citiem Amerikas latviešu skolas absolventiem. Katra gatavo referātu, ko nolasīs Latvijā. Kaija, Adele un Laila vasarā mācīsies Kursas vasaras vidusskolā.

Absolventi latviešu nama pārvaldes priekšsēdim Aivaram Jerumanim uzdāvināja savu kopēju fotogrāfiju un ierosināja namā kādā vietā turpmāk piestiprināt visu nākamo skolas beidzēju attēlus. Lieliska ideja! Žēl, ka agrāk tā neienāca prātā, tad jau viena siena būtu noklāta ar skolas absolventu fotogrāfijām.

Sarīkojuma beigās skolas absolventi dziedāja Renāra Kaupera „Mana dziesma” ar zīmīgu tekstu:

*Teic, ziemeļu vējš, No kurienes manī tāds spīts,
Pēc negaisa vienmēr būs saule, Pēc nakts vienmēr – rīts.*

Pēc skaistās un gaŗās programmas skolas vecāki cienāja ar pusdienām. Eduards Reimānis ar palīgiem apmeklētājus pamievoja ar frikadeļu viru, kāpostu tīteņiem. Netrūka izlaiduma klases audzēkņiem velūtās tortes!

Ceram, ka šie brīnišķīgie jaunieši latviešu sabiedrībai nezdudīs, viņiem pietiks spēka un spīts pārvarēt visas grūtības, kādu noteikti netrūks, un viņi vienmēr atcerēsies, ka dziesmu, kas no tautas, neviens viņu vietā nedziedās.

Losandželoas latviešu skolas un bērnudārza skolotāji, no kreisās: Ilze Nagaine, Edvīns Rūsis, Benita Trapse, Maruta Lange, Pēteris Staško, pārzīne Nora Mičule, Zane Ozola, Dziesma Tetere, Rudīte Godfreja (Godfrey), Inguna Galviņa, Iveta Kaņepa

Mākslas darbi brīdina, valdzina, iedvesmo

No 13. marta līdz 5. jūnijam Losandželosas apriņķa mākslas mūzejā varēja apskatīt mākslinieces Vijas Celmiņas 20 darbu izstādi no privātkolekcijām un ievērojamiem mūzejiem – gleznas un četras skulptūras ar nosaukumu *Television and Disaster, 1964-1966*. Var arī teikt, ka tā bija atgriešanās, jo visi šie darbi tapuši laikā, kad māksliniece aizritējušā gadsimta 60. gados dzīvoja Venisē, studēja un strādāja par mācībspēku Kalifornijas universitātē Losandželosā. Toreiz viņa tikās ar citiem latviešu māksliniekiem – Voldemāru Dārznieku, Kazimiru Lauri, Helēnu Hofmani.

Gleznās māksliniece attēlo degošu cilvēks, roku ar pistoli, lidmašīnu jūrā un gaisā ar svastiku – agrāk un citās valstīs vēl aizvien laimes zīmi, bet kopš Otrā pasaules kara ļaunuma simbolu. Arī skulptūras ar līdzīgu tematu – mājas iekšpuse izoderēta ar biezu, siltu vilnu, bet no ārpuses to klāj dūmi un atkal redzama roka, kas tur ieroci. Tā kā pēdējos gados arvien biežāk notiek lielas dabas katastrofas un ik dienas televīzijā vai laikrakstos uzzinām par daždažādām cilvēku vardarbībām, šī izstāde ir atgādinājums un brīdinājums. Vijas Celmiņas

izstāde bija Āmansonas galerijas otrā stāvā, blakus zālē vecā vietā atrodas Marka Rotko darbs, kas atgādina Latvijas karogu.

Divu Latvijā dzimušu mākslinieku darbi lielā Amerikas mūzejā vienlaikus ir ievērojams notikums.

Burning Man

(1966, eļļa, audekls, 20x24,5", no privātkolekcijas)

Žurnāla Time Magazine vāks

(1965, eļļa, audekls, 22x16", no privātkolekcijas)

Hand Holding a Firing Gun

(1964, eļļa, audekls, 24x34", no privātkolekcijas)

Suspended Plane

(1966, eļļa, audekls, 23 3/4x34 3/4",
Sanfrancisko Modernās mākslas mūzeja īpašums)

Aprīlī **Ērika un Margaretas Jerumaņu** galerijā Losandželosā – NORBERTELLEN GALLERY bija sešu japāņu mākslinieku izstāde – *L.A. nd of The Rising Sun*. Daļu no ienākumiem par pārdotajiem darbiem Jerumaņi ziedoja zemestrīcē cietušajiem Japānā. Viens no japāņu māksliniekiem, Nampei Kanako, atbrauca uz Losandželosu un piedalījās kārtējā mēneša *Art Walk*. Viņš galerijā gleznoja un zīmēja uz papīra, auduma, krekliņiem un somām citplanētiem līdzīgu radījumu, kam dots vārds *Pussar* un kas Japānā jau kļuvis par iemīļotu rotaļlietu.

* * *

Uz š. g. maija žurnāla *American Art Collector* vāka un vēl žurnālā ir pilnas lappuses **Krisa Lūisa** (Kris Lewis) gleznas *Sprung* reprodukcija, ievietota intervija ar Krisu un arī divas citas gleznu reprodukcijas – *A Look Out* un *Sniegs Kurzemē* – Diānas un Viļa Zaķu bērnu Viļa un Aleksa portrets.

No 20. maija līdz 18. jūnijam šos un citus Krisa Lūisa darbus var apskatīt izstādē Denverā, *David B. Smith Gallery* (1543 A Wazee Street, Denver, CO 80202, tālr.: 303-893-4234).

Secinājums – mākslas darbi var būt arī ļoti spēcīgas narkotikas.

Maijā Jerumaņu galerijā varēja apskatīt Dienvidkalfornijas mākslinieka Semjuela Danas Potisha (Samuel Dana Pottish) gleznas un skulptūras.

Ēriks Jerumanis paredzējis rudenī rīkot vietējo latviešu mākslinieku darbu izstādi, varbūt pieaicinot arī kādu mākslinieku un mūziķu grupu no Latvijas.

Galerijā vienmēr ir kas jauns, latviešiem ieteicams tajā iegriezties.

Galerijas adrese: 215 W. 6th ST. STE #110 Los Angeles, CA 90014. tālr.: 818-662-50411; mājaslapa: www.norbertellengallery.com

No kreisās: **Margareta Jerumane, Ēriks Jerumanis, Japānas mākslinieku pārstāve Atsuka Sera**

Sprung (eļļa, koks 40x30")

A Look Out (eļļa, koks, 2x9")

Kurzeme Snow (eļļa, koks, 24x20")

Sports – neatņemama dzīves daļa

Losandželosas maratonā 20. martā piedalījās Lauris Liberts un distanci beidza četrās stundās, 40 minūtēs un 35 sekundēs, ierindojoties 5822. vietā. Todien pūta stiprs vējš, bet maratonistiem vēsā laikā droši vien skriet vieglāk. Daudzi izstājās, apmēram 60 nokļuva slimnīcā. Lauris Liberts ir portāla www.draugiem.lv izveidotājs.

Šķiet, Losandželosā vissportiskākais latvietis ir **Mārtiņš Leikarts**. Viņš spēlē plūdmales volejbolu, novusu, brauc ar divriteni, ir arī visādu sporta spēļu aktīvs skatītājs un karsējs.

Mārtiņš 30. aprīlī piedalījās *AVIA Wildflower Triatlons*, kas notika *Lake San Antonio*, apmēram 30 jūdžu uz ziemeļrietumiem no *Paso Robles*.

Mārtiņš e-pasta vēstulē pastāstīja:

„Ir dažādi triatloni. Šis bija *Mountain Bike* triatlons, to var saukt arī par sprinta triatlonu – jānopeld ceturtdaļjūdze jeb 400 metru 10 jūdzes (apm. 16 km) jānobrauc ar divriteni pa kalniem un jānoskrien 2 jūdzes (3,2 km).

Triatlonā piedalījos pirmo reizi. Tā kā neesmu labs peldētājs un tikai nesen sāku trenēties peldēšanā, tad garākas distances, kur jāpeld kāda jūdze, nebūtu pa spēkam.

Tās nedēļas nogalē notika vēl divi citi triatloni ar garākām distancēm. *Wildflower* sauc par *Woodstock* triatlonu, jo nedēļas nogali teltīs pavada apmēram 25000 cilvēku, un apmēram 7000-8000 piedalās kādā no triatloniem.

Distanci beidzu 1 stundā 13 minūtēs un 48 sekundēs, iegūstot 23. vietu no 72 dalībniekiem manā vecumgrupā (40-44 gadi).”

Labs sākums!

Vēlam Mārtiņam labu veiksmi citos triatlonos!

No kreisās: Aleksis Dankers un Mārtiņš Leikarts spēlē plūdmales volejbolu

Triatlona skriešanas sacensībās pēdējie metri laikam bija paši grūtākie

Mārtiņš peld...

...brauc ar divriteni

...met bumbu

... salīdzinot ar visu to, novuss, nudien, ir tīrā bērnu spēlīte

Kaija Dankere 6. martā kopā ar **Markusu Lāci** no Čikāgas noskrēja *Napa Valley* maratonu. Kaijai tas bija pirmais maratons, kam viņa cītīgi sāka gatavoties četrus mēnešus iepriekš, 15. novembrī, ievērojot īpaši izstrādātu treniņu plānu. Kaija stāstīja, ka nav bijis viegli, bet viņas draugs Markus skrējis līdzās, un viņi viens otru uzmundrinājuši. *Napa Valley* maratonu viņi izvēlējušies, jo jāskrien pa *Silverado Trail*, gašām vīnotavām. Pirmo stundu lijis lietus, pēc tam smidzinājis, bet apkārtnē tur skaista un klusa. Maratonā piedalījušies 2500 skrējēji. Pēc skrējiena maratonisti cienāti ar hamburgeriem un vīnu.

Lietutiņam smidzinot, skriet droši vien bija jauki, un varbūt pat ar vienu aci varēja uzvest skatienu apkārtnē

Kaija Dankere un Markus Lācis plecu pie pleca sekmīgi maratonu beidza

Foto: Benita Trapse

Losandželosas latviešu skolas skolniece **Ance Trapse** ir Tūkstošozolu pilsētas softbola vienības dalībniece. Vienība uzvarēja, iegūstot pirmo vietu līgas sacensībās un starppilsētu sacensībās 8-9 gadu bērnu vecumgrupā. Ance iedalīta izlases vienībā *All Stars*.

Vēstule no Sandiegos

Pārdomu pilna man galva,
Kad vēstures liecības šķirstu.
Tik daudz svešu varu
Pāri mums gāja.
Sijāti, klievēti, visu pasaules vēju vētīti,
Svešās ticībās svētīti.
Verdzināja un kāva –
Un tomēr kāds sīkstums
Mums izdzīvot ļāva.

Ai, Latvija mana,
Ko ar tevi nu paši latvieši dara!
Saujiņa savtīgu, viltīgu ļaužu
Sevi par gudriem tautas vadoniem teica
Un mūsu zemīti iztirgot steidza.
Tagad ārzemju banku parādos smokam,
Savā zemē mēs lieki,
Nu svešos tīrumos muguras lokam.

Vai zudis mums sīkstums,
Kur lepnums, kur griba?
Mēs, kam pie kājām Zemgales māls,
Krūtīs Kurzemes mežu šalkas,
Vidzemes, Latgales pakalnu alkas.
Kā mēs to pieļaujam?
Kā mēs to pieļaujam!

Un tā nu mēs mūkam
Uz visām pasaules malām.
Prom no Zemgales māla,
Prom no Tēvzemes pilsētu bruģa.
Prom – kā žurkas
No grimstoša kuģa...

Nina Atvara

Kāpēc es uzņēmos vadīt Rietumkrasta latviešu izglītības centru?

Jānis Rogainis

amerikāņu sabiedrībā? Latvija tagad ir neatkarīga valsts, un jaunieši bieži nejut vajadzību saglabāt latviešu valodu un kultūru savā mītnes zemē. Ikviens var doties uz Latviju baudīt latviešu kultūru vai arī pavadīt brīvo laiku lielākā latviešu nometnē – Gaŗezerā.

Pasmaidīju un teicu, ka, iespējams, darbu uzņēmos īslaika neprāta brīdī. Līdzīgā neprāta brīdī 1991. gada rudenī uzņēmos atbildību par RKLIC latviešu bērnu vasaras nometni Meŗotne. Tolaik nometnei bija grūtības. Ugunskuru programmas notika angļu valodā, trūka organizētu sporta nodarbību. Par nodarbībām valodas klasēs, deŗošanu un citām aktivitātēm izlēma tikai iepriekšējā vakarā, kad vadītājiem notika kopējas pārrunas. Maz ievēroja nometnes kārtību un likumus. Pirms pusnakts izdarot pārbaudi, bieŗi izrādījās, ka audzinātāji un pat bērni nav savās istabās.

Tā tad bija pienācis laiks pārmaiņam, darba izvērtēšanai, labākai organizēšanai un plānošanai, sazinoties ar vecākiem un bērniem. Pagāja trīs gadi, kamēr izdevās uzlabot nometnes darbu, iegūt vecāku uzticību, ka bērni ir drošībā un nometnē var iegūt lielas vērtības. Palīdzēja pārmaiņas par valodas prasmes prasībām Sietlas latviešu skolas sācējiem. Apmēram 1988. gadā skolā sāka uzņemt bērnus, kuŗi latviski nerunāja, un tai gadā latviešu skolā sāka mācīties mana meita Marisa. Vēlāk kopā ar Māru Upenieci līdz 1998. gadam biju skolas administrātors. Valodas klases tika organizētas, ievērojot skolēnu spējas, un 1992. gadā sākām līdzīgu izmēģinājumu arī Meŗotnē. Vasaras nometne bija latviešu skolas izglītības misijas turpinājums, tikai citādā veidā. Panākumi radās līdz ar plānošanu, sabiedrības atbalstu, aizrautīgiem palīgiem no rietumkrasta un piedaloties bērniem.

Izglītības centra vadību nebūt neuzņēmos īslaika neprāta brīdī. Domāju, to darīt mani pamudināja vēlme atbalstīt un kalpot latviešu sabiedrībai. Mana sieva Bon-

nija Veja (Bonnie Way) palīdzēja Meŗotnē, viņa darbojas latviešu rokdarbnieču grupā, palīdz gatavot maltītes Līgo vakarā, viņa uzņēmusies atbildību par koptgaldū gadskārtējā lielajā talkā Kritušo piemiņas dienas nedēļas nogalē. Mans māsas vīrs Vīgo Rauda ar dēliem un daudziem citiem palīdzēja izglītības centru uzbūvēt. Mana māsa Vija Rauda kopā ar citām latviešu rokdarbniecēm iesāka latviešu kultūras projektus Sietlas *Nordic Heritage* mūzejā. Mans brālis Andris ar sievu Ināru aktīvi sadarbojas ar Vaŗingtonas universitātes Skandīnavu departamenta valdes locekļiem, atbalstot Baltiešu studiju programmu.

Mēs abi ar Bonniju jau no bērnības piedalījāmies sabiedriskā dzīvē. Bonnijas vecmāmiņa dzimusi Norvēģijā, vispirms emigrēja uz Kanadu, bet iesakņojās Sietlā, kur aktīvi piedalījās norvēģu sabiedrībā un uzturēja cieŗus sakarus ar radiem Norvēģijā. Mani vecāki ASV ieceļoja 1950. gadā, vispirms dzīvoja Longvjū pilsētā Vaŗingtonas pavalstī, vēlāk pārcēlās uz Sietlu. Latviešu sabiedrībā tikām laipni pieņemti. Longvjū pilsētā es apmeklēju vietējo luterāņu baznīcu, mācījos svētdienas skolā, biju palīgs pie altāŗa, piedalījos draudzes vasaras piknikos, spēlēju beisbolu, kā arī iesaistījies citās nodarbībās. Latviešu un amerikāņu baznīca un sabiedrība bija svarīga manas agrīnās dzīves daļa. Toreiz bija svarīgi izjust piederību – baznīcai vai labdarības grupām, piemēram, rotarieŗiem, *Fraternal Order of Eagles*, *Nile Shriners*, *American Legion*, *United Way*, *American Heart Association*.

Ar savām etniskajām grupām nevarējam uzturēt sakarus laikā, kad abi ar Bonniju dzīvojām Indianas pavalstī, kur studējam Indianas universitātē, kad dzīvojām Vīnē, Austrijā, strādājam Dienvidkarolīnā. Atgriezāmieŗ pēc piecpadsmit gadiem, kad piedzima mūsu meita Marisa. Kāds būs viņas kultūrālais mantojums? Kur viņa atradīs savu piederību?

Ziemeļrietumos etniskā ainava ir stipri mainījies. Vislabāk to raksturo mana finanču sistēmas *software* grupa Vaŗingtonas universitātē – viens darbinieks ir no Brazīlijas, cits no Meksikas, divi vietnamieŗi, viens ķīnietis un viens no Indijas. Pārējie pieci dzimuŗi ASV. Kāda ebrejiete runā krieviski, viņas senči ir no Austrumeiropas un Rietumkrievijas. Kāds cits sadarbojas ar organizāciju, kas palīdz adoptēt bērnus no Krievijas, viņam pašam ir divas adoptētas meitas no Dienvidkrievijas.

Valodai un etniskai izcelsmei ir liela nozīme manu kollēģu dzīvē. Viņi dodas ciemos pie radiem ārzemēs. Viņiem ir svarīga viņu valoda, tradīcijas, kaut dzīvo ASV. Viņi visi ir pirmās paaudzes amerikāņi. Daŗiem

ir bērni, kuŗi tāpat kā es, savu vecāku valodu iemācījās mājās. Ir trešās paaudzes pārstāvji, piemēram, kā mana meita, kuŗi vēl runā savu senču valodā, bet citi to vairs nesaprot. Turpināt jauniešus mācīt valodu un iepazīstināt ar etnisko kultūru ir grūts uzdevums, jo nākamās paaudzes pamazām iekūst amerikāņu sabiedrībā. Vai šim dabiskajam plūdim jāpretojas? Būdam bijušais akadēmiskais vēsturnieks, kas tagad strādā, izveidojot *system software*, es saprotu šī argumenta praktisko pusi. Tai pašā laikā es redzu Rietumkrasta latviešu izglītības centru, Sietlas latviešu ev. lut. baznīcu, latviešu biedrību, Baltiešu studiju programmu Vašingtonas universitātē kā plašākas sabiedrības daļu, kuŗu uzdevums ir turpināt mācīt mūsu valodu, iepazīstināt ar tradīcijām, literatūru, mūziku, teātri, folkloru un ticējumiem.

Misija izglītēt un izglītoties nemainās, varbūt vienīgi mūsdienās nepieciešama cita pieeja mērķa sasniegšanai. Tāpat kā 1991. gadā Mežotnē varbūt pienācis laiks labāk izplānot un noorganizēt, ieklausīties mūsu sabiedrības balsī un ieviest ko jaunu.

Esmu cerību pilns par šo izglītības misiju. Mani iedvesmoja Vašingtonas pavalsts tulalīpu indiāņi, kuŗi nolēma atjaunot dzimto *Lushootseed* valodu. Merisvilā (Marysville), ziemeļos no Sietlas, Tulalīpas pamatskolā māca *Lushootseed* valodu visos līmeņos, no pirmās līdz sestai klasei. Šī cilts atbalsta trīs skolotājus *Tulalip Montessori* skolā un četrus skolotājus Tulalīpas pamatskolā. Valodas atmodu atbalsta pētnieki Vašingtonas universitātē, Sietlas universitātē un Viktorijas universitātē Kanadā.

Šķērslis mūsu sekmēm ir tikai gribas trūkums. Tulalīpu sabiedrības gars un mērķis ir elastīgs, viņi var būt mums paraugs. Lepnums uz savu kultūru un neatlaidīgs darbs tās atjaunošanā nes augļus. Es ticu, ka mēs varam panākt to pašu. Tas ir iemesls, kāpēc uzņēmos šo darbu!

RKLIC valdes priekšsēdis Jānis Rogainis

RKLIC 2011. gada kalendārs

18. un 19. jūnijā Jāņu svinības.

No 26. jūnija līdz 2. jūlijam baptistu nometne.

No 3. jūlija līdz 6. augustam mācības vasaras vidusskolā Kurša.

No 7. līdz 14. augustam bērnu nometne Mežotne.

No 14. līdz 20. augustam lietuviešu nometne

Jauna satikšanās vieta

LATVIEŠIEM Amerikā

WWW.LATVIANUSA.COM

Cerīgs iesākums

Kāds gudrinieks paziņoja, ka 22. maijā būšot pasaules gals. Tomēr „Sanfrancisko teātra darbnīcas” aktieŗi devās uz Losandželosu, lai latviešu namā izrādītu Leldes Stumbres lugu „Plīvurītis ar punktiņiem”. Īsā laikā šī bija jau otrā L. Stumbres luga, ko mums bija iespēja noskatīties – 13. martā Latvijas aktieŗi Nikolajs Ēglis un Māra Mennika izrādīja „Kronis II”. Pretēji tai, „Plīvurītis ar punktiņiem” ir komēdija, tajā veseli seši dalībnieki. Lugas darbība notiek mūsdienu Rīgā un ir par diezgan laikmetīgu parādību. Sieviete, kas savu dēlu Artūru (Edgars Kalns) izaudzinājusi par memmesdēliņu, vēlas, lai viņš ģimenes ligzdu atstāj, pat iesaka viņam doties uz Ameriku, uz Losandželosu, kur viņu lidostā sagaidīšot Ivars Mičulis! Mičuļa vārds tika pieminēts vairākkārt, acīmredzot tā bija režisores Māras Martinskas izdoma. Protams, publikai tas patika un vienmēr atskanēja smieklīgi, dzirdot, ko Mičulis darīs. Vienlaikus bija jādama, kāpēc tad Mija (Sallija Filica) savu dēlu nav audzinājusi vīrišķīgāku – mācījusi ne tikai spēlēt klavieres, bet vedusi uz sporta nodarbībām: peldēt, spēlēt hokeju, futbolu, slidot. Tādu memmesdēliņu ir pilna Latvija, ALAs 60. kongresā Ilmārs Mežs, runājot par demografisko stāvokli, atzina, ka gudras, izglītotas sievietes nevar atrast partneri, jo vīrieši nodzērušies. Protams, lugā atrisinājuma nav. Autore darbībā iesaistījusi vairākas personas, katra ar savu īpatnēju raksturu, kas cenšas Mijai palīdzēt – Artūra draugs Roberts (Armands Naumovs) atved jaunu precēties kāru meiteni (Laura Leicingere), pati Mija sameklējusi Baloža kungu (Andrejs Gulbis), ar ko plāno aprēķina laulības. Taču iznākums ir ne tāds, kā domāts – Mija paliek bešā, jo Baloža kungs aiziet ar Līgu, un izrādās, ka uz Artūru acis metusi kaimiņiene Zane (Gundega Ozola), kas gatava viņu apčubināt ne sliktāk par māti. Tātad viņš tā arī nekad neļūs patstāvīgs. Katrā ziņā, lugu skatoties, pasmieties un izklaidēties varēja. Gaidīsim „Sanfrancisko teātra darbnīcas” aktieŗus atkal ar citu izrādi. Laimonis un Brigita Siliņi var būt gandarīti, *mazajam teātrim sanfrancisko* izaugusi laba maiņa!

Skats no izrādes; no kreisās: Andrejs Gulbis, Laura Leicingere, Sallija Filica, Edgars Kalns, Gundega Ozola

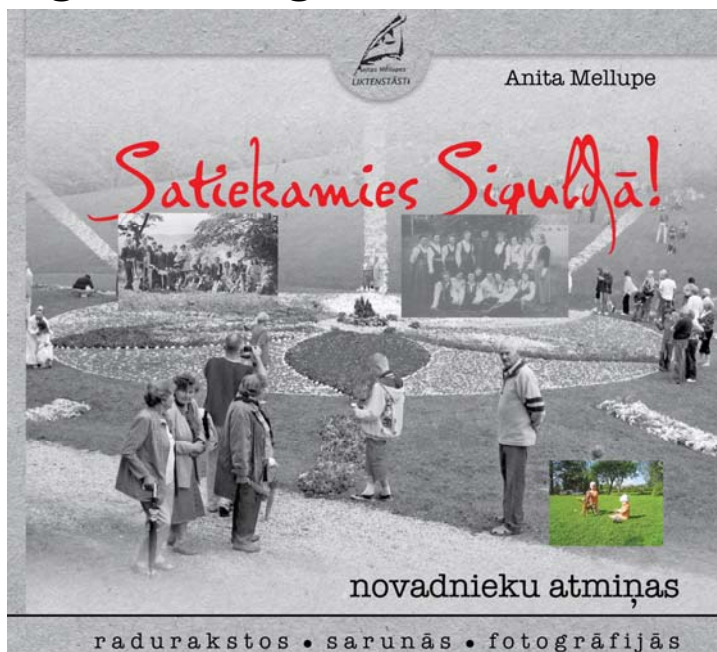
Mīlestības apliecinājums Siguldai un siguldiešiem

Siguldā 28. un 29. maijā notika pilsētas svētki, un 28. maijā koncertzālē „Baltais flīgelis” tika laista klajā Anitas Mellupes grāmata par Siguldu, kas izdota ar Siguldas novada pašvaldības atbalstu.

Tajā ir daudz faktu, tagadējie un bijušie siguldnieki – Lūcija Ņefedova, Mintauts Buks, Jānis Stradiņš, Arnolds Liniņš, Jānis Brikmānis, Aivars Janelsītis, Jānis Zilvers, Uģis Mirevics, Anna Jurkāne, Māris Mitrevics, Rūta Skuja – stāsta par savām dzimtām, leģendām, mīlestību un naidu, par piedošanu un nepiedošanu Kamaņbraucējs Mārtiņš Rubenis apgalvo, ka Sigulda ir skaistākā vieta pasaulē, un daudzi, arī āzemēs dzīvojošie latvieši, būs ar viņu vienprātis. Grāmatā liecību nākamām paaudzēm un savu atmiņu stāstus ierakstījuši arī ASV un Austrālijas latvieši – Lidija Palka no Arizonas, Gundars Gedulis no Venecuēlas, Dzidra Zeberiņa no Havaju salām, Nata Neiburga no Melburnas, Ruta Eichenfelde no Čikāgas un citi.

Izdevumam ir 512 lappušu, sver 2 kg, tajā ievietotas 1000 fotogrāfijas, cena – 12 latu.

Pirmo lasītāju vērtējums: „Grāmata ir lieliska, apbrīnojama un labestīga.”

Anita Mēlupe raksta: „Siguldai, tāpat kā iekārojamai līgavai, ir viss: skaistums, pūrs un droša nākotne. Varu tikai novēlēt: lai paaudzū paaudzēs chronisti vēlas Siguldu aprakstīt, dzejnieki – apdziedāt, mākslinieki – uzgleznot. Viegli tas nav bijis un nebūs.”

**Fotomāksla Tev
un
Tavai Ģimenei**

949-380-1884
Laguna Hills Mall
Orange County

30th Anniversary Baltic American Freedom League Annual Awards Banquet

August 13, 2011
at the
Lithuanian Hall
2718 St. George Street
Los Angeles, CA 90027

Keynote Speaker Tunne Kelam

Tunne Kelam is an Estonian patriot and member of the European Parliament. He was a founding member of the Estonian National Independence Party. After a new parliament, Riigikogu was established and elected in summer 1992, he became a member of Parliament. He held this position until 2004.

Marya Roxx is an Estonian hard rock/
metal singer-songwriter residing in
Los Angeles. She is a former member of
Estonian girl band Vanilla Ninja. Her debut
album, "Payback Time" was released in 2010.

Cocktails at 6 PM
Dinner at 7 PM
Program at 8 PM
Tickets are \$50
\$25 for Students

Info, Tickets & Seating Arrangements Call:
Heino Nurmeberg (760) 775-9160
Maryte Sepikas (818) 321-1811
Ivars Miculs (818) 842-3639

Cilvēki mums līdzās**Žurnālists ar augstu atbildības apziņu**

Ar Ivaru Bezdechi iepazīnos pirms vairākiem gadiem Sandiego latviešu Jāņu svinībās. Nesen bija mirusi Ivara māte Astrīda Bezdechi, un viņš par māmuļu runāja ar dziļu cieņu un mīlestību. Māte Ivaram bijusi vistuvākais cilvēks, ne tikai audzinātāja un skolotāja, bet arī sirsnīgs draugs. Ivaru satiku arī Dziesmu svētkos Ventūrā un pamazām kļuvām domubiedri. Tikšanās un sazināšanās gan notiek virtuāli, apmainoties vēstulēm e-pastā vai *Facebook*.

Ivars dzimis Portlandē, Oregonas pavalstī, audzis jauktā ģimenē, māte Astrīda Gaigala bija rīdziniece, tēvs – Beļģijas rumānis. Mājās sarunu valoda bijusi angļu, ar māti Ivars, protams, sarunājās latviešu valodā un latviešu skolā mācījās kopā ar Lolitu Ritmani.

Māte Astrīda Gaigala studēja Detmoldas mūzikas akadēmijā, vēlāk Halifaksā, Kanadā, kur viņas skolotājs bija Adrians Bezdechi. Abi apprecējās, pārcēlās uz Portlandi Oregonā un aktīvi iesaistījās latviešu sabiedrībā. Viņi bieži spēlēja klavierpavadījumu latviešu namā un baznīcā dziedātājiem un kořim, rīkoja atsevišķus koncertus Portlandē un citur, kā arī mācīja bērnus spēlēt klavieres. Astrīdu Gaigalu labi atceras Andris Ritmanis un augstu novērtē viņas darbu Portlandes latviešu sabiedrībā.

Tikko Latvija atguva neatkarību, Ivars kopā ar māti devās uz Latviju, ciemojās arī Valkā, un kopš tā laika sirds tā vien velkot uz Latviju. Viņam priekšā vēl skumjš ceļojums – māte vēlējās, lai viņas pelnus izkaisa Baltijas jūrā.

Ivars Portlandes universitātē ieguva bakalaura gradu komunikācijās un tirgzinībās, zināšanas papildinātas dažādos profesionālos žurnālistikasursos. Pēc tēva nāves viņš kopā ar māti pārcēlās uz Dienvidkaliforniju. Astrīda

Bezdechi aizgāja viņšaulē 2006. gadā, un Ivars ir bezgala pateicīgs, ka māte iemācīja viņam latviešu valodu. Māte Ivaru iemācīja arī mīlēt mūziku. Ivars ir trompētists, spēlējis vairākos orķestros, un mūzikas viņam ļoti pietrūkstot. Tiešām žēl, ka Sandiego no Losandželosas ir tik tālu. Viņš noteikti dziedātu vīru vai jauktajā korī, kā arī mūzicētu kopā ar citiem instrumentālistiem.

Ivars maz ko zina par tēva ģimeni, vienīgi, ka vectēva brālis Rumānijas pilsētā Klužā-Napokā dibinājis universitāti. Mātes dzimta Latvijā bijusi pazīstama, Astrīdas Bezdechi tēvs Rūdolfis Gaigals bija Rīgas apgabaltiesas loceklis, studējis tieslietas Tērbatas un Maskavas universitātē. Ivara vectēvs Rūdolfis Kārlis Zigfrīds Gaigals bija mācītājs Lugažos, Valkā un Valgā, labi pratis arī igauņu valodu.

Ivars Bezdechi ar vārdu Pauls Kruze gatavo reportāžas Sandiego radio un televīzijai un viņu, šķiet, interesē pilnīgi viss, kas notiek pasaulē. Viņš cenšas būt klāt visos svarīgos notikumos Sandiego pilsētā vai tās tuvumā. Par visu viņam ir savs viedoklis, viņa izteikumi nesaudzīgi asi – gan par politiķu viltus patriotismu, gan slinkiem skolotājiem. Abi nospriedām, ka būtu labi, ja par Krievijas prezidentu kļūtu izcilais šachists Garijs Kasparovs, jo viņš noteikti zinātu īstos gājienus arī politikā.

Ivaru uztrauc pārmaiņas ASV veselības apdrošināšanas sistēmā, sekmīgas pazemināšanās skolās blakšu savairošanās, dīvainie jautājumi, uz kādiem tagad jāatbild, lai saņemtu ASV pasi, piemēram: *are you circumcised?*

Ivars jau no piecu gadu vecuma zinājis, ka vēlas strādāt televīzijā, jo tēva vaļasprieks bijusi filmēšana. Ivars raksta, ka ir ārštata žurnālists, brīvdomātājs, grafiskais dizaineris, filmētājs, mūziķis, piebilstot, ka viņam par daudzko ir savs noteikts viedoklis, bet viņš vienmēr pieņem jaunas idejas, un viņa „religija” nav neviena politiskā ideoloģija vai politiķis.

Pērn 19. oktobrī Sandiego preses kluba 37. gadskārtējā sarīkojumā, kurā piešķīra godalgas izciliem žurnālistiem, Ivars Bezdechi ieguva pirmo un otro vietu par raidījumiem *Chicano Park* un *Mariachi Kids*, kuřos atspoguļoti notikumi Sandiego pilsētas meksikāņu saimē.

Tikai žurnālisti paši zina, cik ilgs laiks nepieciešams, lai sagatavotu labu reportāžu, interviju vai ziņu raidījumu un kāda atbildība jāuzņemas. Ivars arī apmāca studentus Sandiego pilsētas kolledžā un Sandiego sabiedriskajā kolledžā. Ivars pamatoti lepojas, ka Sandiego pilsētas kolledžas grāmatu svētkos bijis televīzijas programmas producents un intervējis Kalifornijas universitātes Sandiego profesori, 2010. gada Pulicera balvas ieguvēju,

dzejnieci Rā Armantroutu. Cieša sadarbība viņam ir arī ar dokumentārfilmu producenti, režisori un žurnālistikas profesori Lauru Kastaņedu (Castañeda).

Uz jautājumu, kas viņu visvairāk uztrauc, Ivars neka-vējoties atbildēja, ka nav ne republikānis, ne demokrats, bet viņam nepatīk, ka iedzīvotāji Amerikā arvien vairāk tiek apspiesti un bez jebkādas pretesības zaudē savas līdzšinējās tiesības. ASV vienmēr bijusi brīva valsts, ko citur pasaulē apbrīnoja, taču tagad viss mainījies. Piesardzība ir jāievēro, lai izvairītos no jauniem terrora aktiem, taču reizēm šķiet, ka šejienes ierēdņi pārņēmuši bij. PSRS drošības komitejas metodes.

Ivars bijis tiesnesis Sandiego filmu festivālā, viņš ir biedrs Profesionālo žurnālistu apvienībā (Society of Professional Journalists); Vides aizsardzības žurnālistu apvienībā (Society of Environmental Journalists) un Nacionālās televīzijas un zinātnes akadēmijas Klusā okeana dienvidrietumu nodaļā (National Academy of Television Arts and Sciences, Pacific Southwest Chapter).

Pēc postošās zemestrīces Japānā Ivars pie sava mikrofona piestiprināja aicinājumu *Pray for Japan*, un tas nav tikai uzmanības pievēršanai. Viņš dziļi tic, ka ikviens var palīdzēt nelaimē nokļuvušiem ar lūgšanu, labiem vārdiem un domām.

Vairākas Ivara Bezdechi (Paula Kruzes) reportāžas var noklausīties mājaslapā: www.paulkruzelive.com

Astra Moora

Mani iespaidi Amerikā

Ir pagājuši gandrīz 10 mēneši, kopš esmu šeit, Dienvidkalifornijā. Vēl dažas nedēļas, un došos atpakaļ uz mājām Latvijā. Pavisam nejauši nokļuvu Kalifornijā latviešu viesģimenē, būdama apmaiņas studente. Varētu teikt, ka tā bija tāda kā loterija, es varēju nokļūt arī pavisam citas tautības un rases ģimenē un jebkurā pavalstī

ASV – Mičigenā, Arizonā, Vašingtonā vai pat Aļaskā. Man ļoti paveicās, jo saulainā Kalifornija ar tās plūdmainēm ir vienreizēja vieta, kur pavadīt mācību gadu. Palaimējās arī, jo dzīvoju jaukā ģimenē. Tā kā esam latvieši, mums vairāk kopīga un vieglāk saprasties. Protams, Latvijā daži draugi un radi, uzzinājuši, kur dzīvošu, neslēpa sašutumu: „Kā, tu brauksi uz Ameriku un dzīvosi latviešu ģimenē? Vai tad tu nebrauc, lai mācītos angļu valodu? Vai tev izdosies iepazīt amerikāņu kultūru, kas ir apmaiņas programmas «sāls»?”

Mācījos *Thousand Oaks High School* un varu teikt, ka manas angļu valodas zināšanas ir uzlabojušās. Esmu iepazinusies arī ar amerikāņu kultūru. Tomēr šķiet, ka vairāk esmu iemācījusies no šejienes latviešiem. Iedvesmo viņu uzcītība un patriotisms. Biju ļoti priecīga, redzot latviešus tik tālu prom no savas tēvzemes, bet vēl joprojām saglabājot savu latvietību. Pirmo reizi ierodoties latviešu namā biju pārsteigta, cik te daudz cilvēku, un visi latvieši... Dzirdēju latviešu valodu, kas, jāatzīst, ir tīrāka nekā lielai daļai Latvijā dzīvojošo latviešu Latvijas latviešu ikdienā tautasdziesmas vairs tik bieži nav dzirdamas, bet Losandželosas latviešu skolas rīti sākās ar „Kur tu teci, gailīti manu” vai citu tautasdziesmu. Bija prieks, ka bērni prot un, ja neprot, tad grib mācīties mūsu skaisto latviešu valodu. Ne mazāks prieks, ka pieaugušie atbalsta savus bērnus latviešu valodas un kultūras mācību procesā vai palīdz ar brīvprātīgo darbu. Tas tiešām pierāda, cik stipri esam.

Jūnijā došos atpakaļ uz Latviju un vēlos no sirds pateikties savai latviešu viesģimenei Kalifornijā – Dziesmai, Ērikam un Annijai Teteriem. Visiem pārējiem tautiešiem novēlu censties tāpat kā līdz šim saglabāt latvietību, un, ja vien iespēja, apciemot tēvzemi Latviju, kas vienmēr gaida ikvienu latvieti.

Latvijā turpināšu mācības Āgenskalna ģimnāzijā, man vēl jāmacās viens gads. Neesmu vēl izlēmusi, kur un ko studēt, par to vēl jādomā. Noteikti plānoju atgriezties Amerikā, bet visticamāk tikai kā tūriste.

Alise Grāve

Jūlija Plostniece

piedalās *Theatre Unleashed*

jaunajā iestudējumā –
 Viljama Šekspīra lugā
 „Jūlijs Cēzars”

Režisors *Vance Roi Ryes*

Lugu izrādīs līdz

18. jūnijam

piektdienās un sestdienās

plkst. 8.00

Studio Stage

520 N. Western Ave.

Los Angeles, CA 90004

Biļešu cena \$15.00; Tālr.:

818-849-4039;

biļetes var pasūtīt elektroniski:

www.theatreunleashed.com

Skatītājus gaida viens otrs pārsteigums – lugā tēlo tikai sievietes. Jūlijai ir Bruta loma, un par viņas tēlojumu ir labas atsauksmes!

Anita Mellepe

Melburnas Kultūras dienu maize un sāls

Nobeigums (sākumu sk. marta, aprīļa, maija biļetenā Trīspadsmītā ainiņa. Par neveiksmi...

Ziņas tīmekļa laikmetā klejo ātri. „Vai tiešām vislielāko vētru sacēlusi izrāde «Trimda un tēvzeme?»” jautāja folkloriste Ilga Reizniece. Viņa vairākkārt piedalījies Kultūras dienās un 3x3 nometnē Austrālijā. Šķēpu laušana Kultūras dienās jau kļuvusi par tradīciju – gandrīz nav izrādes, kas būtu patikusī visiem. Par jauno lugu runāja vēl vairāk nekā par plūdiem. Un bija jau arī iemesls: darbu iestudējis autors Jānis Balodis un viņa meita Bridžeta Balode. Abi latviešu izcelsmes, bet valodu neprot, lugu tulkojuši Māris Grīnbergs un Anita Apele. Diemžēl autors trimdas vēsturi nepārzina tā, lai vēsturisko un mākslas patiesību iejūgtu kaut cik saskaņotā divjūgā. Brutāli, neaudzināti, kā no valga atrāvušies kumeli (tādus lugas autors un režisori rāda latviešu ieceļotājus Austrālijā jaunībā, bet vecumdienās, pēc Latvijas neatkarības atgūšanas viņi domā vienīgi par mantojuma atgūšanu). Tādi tēli vairākam latviešu senioru galīgi nepieņemami. Dažs skatītājs zāli atstāja jau pēc pirmās daļas, tā liegdams sev iespēju pavērot pieredzējušāko aktieru (Ē. Pūpēdis, I. Ansona, A. Klauss, R. Brenners, J. Šmita, P. Saulītis, M. Kaziņa u. c.) spēli. Kaislības tik drīz nerims, latviešu sabiedrība no rīcības komitejas prasīs nopietnu atskati par tik nepiemērota uzveduma iekļaušanu Kultūras dienās. Kāda ļoti cienījama kundze uztraucās: „Ka tikai tādu lugu neparāda Latvijā!” Mierināju viņu, stāstot, ka uz Latvijas teātra skatuvēm ne tāda vien vēstures ignorance un seklība redzēta, mūsējie jau pieraduši. Un ozols, ko pieminēju sākumā, atkal visu to dabūja noklausīties! (Daudz par KD sarīkojumiem izlasāms un redzams: www.laikraksts.com Tie, kuŗus interesē Austrālijas latviešu gaitas, var sameklēt arī www.la.lv („Mājas Viesis” un nodaļā „Ceļojumi”), jo gandrīz nav tādas dzimtas, kuŗai kāds radnieks nebūtu Austrālijā (uz turieni izceļoja aptuveni ceturtdaļa trimdinieku).

Četrpadsmītā ainiņa. Par „Raibā” prieku

KD pēdējā sarīkojuma „Raibais” galvenie balsti bija artistiski šarmantie Ēro Pūpēdis un Pēteris Saulītis. Ēra tēvs Aļģimants projektēja latviešu namu, māte Irina izdaiļoja ar vitrāžām, sieva Gita dejoja un spēlēja teātri, meita Lija dziedāja sōlo; Pēterā māte Māra ir mācītāja, māsa Anda – māksliniece un tulkotāja, tēvs Aivars – Kultūras dienu galvenais rīkotājs Melburnā 1994. gadā. „Kapustņika” vadītāji paši sevi brīdināja: latvieši apvainojas ātri un uz ilgu laiku! Žēl, ka „Raibo” mazliet pievīla modernās tehnoloģijas, lai gan grūti iedomāties, kā

bez tām varētu iztikt. Austrālija tikai pasaules kartē izskatās maza, dabā tā ir ļoti liela, tīmeklis kā radīts, lai latvieši par spīti sadziedātos, samuzicētos, saskaņotos, safilmētos un safotografētos attālumiem! (Sižetu par virtuālā kuŗa mēģinājumu izspēlēja kōmiķe Judīte Šmita.) Milzu aplausus guva videosižets par Bonegilas nometnes „taurenīšiem” – latviešiem, kuŗi „Sudmalīņas” dejoja, turēdami rokās kūjiņas un bīdīdami ratiņkrēslus (Beatrise un Andris Švolmaņi, Viktors un Zaiga Bendrupi).

Diemžēl neko nevaram pastāstīt par jauniešu nakts programmām, jo neesam vairs tajā vecumgrupā.

Austrālijā latvieši savus talantus var izkopt pēc sirds patikas, ar piebildi – uz pašu kabatas un brīvā laika rēķina. (Latvijas draudzene, kad par to stāstīju, teica: ja man nebūtu jāgādā ziemas apģērbs un jāmaksā par apkuri, es arī to naiduņu veltītu kultūrai, tagad labi, ja iznāk bērniem tenisam! Starp citu – Melburnā Ernestam Gulbim līdzjutēju netrūka.)

Piecpadsmītā ainiņa.

Par apņemšanos nedarīt neko!

Kultūras dienu sākumā pie tramvaja pieturas ieraudzījām vīru, ko ilgi apbrīnojām, jo viņam pakausī matos bija izcirpta Jumīša zīme. Kā uzreiz neapjēdzām, ka tas ir latvietis? Fotografējām viņu slepus. Tikai pēc tam, kad pilsētas transporta darbinieka uzaicinātas, uz

perona nodziedājām divas dziesmas, uzzinājām, ka viņš dodas turpat, uz kurieni mēs. Tramvajā izprašņāts, viņš apgalvoja: „Šogad, nūdien, nedarīšu neko! Tikai baudīšu!” Apņemšanās laikam bija nopietna un pāris dienu Juri Vīksni pamanījām, svētlaimīgi dzeŗot bundžīnalu un tērzējot, bet jau trešajā vakarā viņam kāds bija iedevis videokameru, savukārt deju koncertā Juris, lai gan miesās omulīgi apaļīgs, spalviņas vieglumā virpuļoja pāri ar ansambļa „Piektais ritenis” vadītāju, austrālieti Naomi Vītersu.

Arī Juŗa māmuļai Skaidrītei Zaķei var pateikties, ka aizritējušā gadsimta 70. gadus var uzskatīt par latvietības ziedu laiku: uz pieciem jaundzimušajiem latviešiem tikai viens seniors pavadīts kapu kalniņā. Vasaras nometnē 120 bērnu nebija nekas neparasts, Kultūras die-

nās pulcējās vairāki tūkstoši skatītāju! Nostalģiju šajos stāstos nejut: pasaule mainās, Latvija ir neatkarīga, jaunie saprecas ar Latvijas latviešiem un vietējiem, no dzimtenes ierodas jauni spēki. Galvenais ir vēlme piedalīties! Tās netrūkst! Tāpat kā vēlmes mājokļus joprojām izdaiļot latviskā stilā un mazbērņus jau pirmajās fotogrāfijās iemūžināt tautiskos tērpos.

Sešpadsmitā ainiņa. Pēcvārda vietā

Vienā no pēdējām viesošanās dienām Austrālijā Zane Ritere mūs aizveda uz neparastu mākslinieku galeriju, reizē dārzu un skulptūru parku: *Heide Museum of Modern Art*. To var saukt pat par memoriālo mūzejmāju. Kas tajā tik īpašs? Mums, latviešiem, galvenokārt tas, ka arī šī mūzeja jauno daļu projektējis latvietis – Andrejs Andersons, Natālijas Neiburgas (ar ko sākās mūsu stāsts) vīra Jāņa radnieks!

Katrs no mums zina, kā ir tad, kad, atvadoties no cil-

vēkiem, jūti – kopā ar viņiem paliek daļa sirds.... Tālab varētu pat apgalvot: ceļotāji ir ļaudis ar plašu sirdi. Ceļotājs ceļotāju vieglāk saprot un ātrāk, nekavējoties uzsāk sarunas, nodibina sakarus, jo nekad nevar zināt, kur un kādos apstākļos atkal var satikties: ja ne citur, tad pārskatot fotoattēlus, un gluži nejauši ierauga paziņas citā pasaules malā. Varam sarunāties ar *Skype* palīdzību, katram atrodoties savā kontinentā. Patiešām, paaudze,

Pie Melburnas latviešu nama Latvijas karogs plīvo tikpat lepnī kā Losandželosā

kuŗai vēl atmiņā pirmskaŗa laiks, kaŗš, bēgļu nometnes Vācijā, no kuŗām ceļi aizveda pa visu pasauli, piedzīvojuši brīnumus. Gandrīz neticami, ka šie cilvēki joprojām ir ne tikai gana moŗi, bet pat sēŗ pie auto stūres!

Ozols Riteru-Neiburgu kopīgā pagalmā ik mirkli atgādina: „Mēs esam latvieŗi, lai gan augam un dzīvojam Dienvidu puslodē un sveŗā zemē!” Ozolam kaimiņos ilgi turējies varens bērzs, bet pēdējās desmitgades sausumu nav izturējis.

„No tā vien var pazīt, kur dzīvo mūsējie – ja pie mājas ozols, egle vai bērzs,” piebilda Zane. Pat krāsainie putni prot izmantot saimnieku aizņemtību: kamēr saimnieki atvaļinājuma laikā cilā kokles, sagŗas un tautiskos svārkus, ievāŗījumu un kompotu gatavoŗana paliek novārtā, augļu saldums tiek putniem. Tikai Indra šovasar paspēja kaut ko salikt burkā, latvieŗiem mazdāŗziņos aug dilles, loki, skābenes, cukini, tomāti, gurķi, paŗu zemenīte – desmit pirkto vērta. Spārnainie kārumnieki (baltie papagaiļi ar dzeltenajām sekrēm ir kā sērga, kas Viktorijā notiesā veselus laukus, pa gabalu viņi atgādina mūsu kaijas) knābā plūmju raŗu, milzu siksparņi ar troksni aplauŗ un izrobo bumbieŗus, nektarīnus un persikus, caur aizsargtīkliem izurbina ķirŗu un zemeņu sānus. Galvenie latvieŗu gardumi: dilles un loki aug visā pasaulē.

Iesakām ikvienam, kam vēl spēks kaulos un līdzekļi atļauj, Austrālijā paviesoties paŗam, vislabāk – latvieŗu svētkos.

Ir tāda lieliska sajūta: it kā mēs varētu redzēt savā priekŗā varenu koku, visdrīzāk Latvijas ozolu (tikai mūŗam zaŗu un kā citronu, vienlaikus ziedoŗu un augļus nesoŗu), vēl vairāk – mēs redzam ne tikai paŗu koku, bet arī tā stiprās saknes, un cauri lapotnei sauli un lapotnē – putnus, vāveres un citu jauku radību.

Paldies visiem, kuŗus satiekām un arī tiem, kuŗi piedalījās neklātienes ceļojumā, lasot šīs piezīmes.

Tuvā, mazā Austrālija

Austrālijā jau ir rudens, tuvojas ziema. Kopš Kultūras dienām Melburnā aizritējuši pieci mēneši, taču vēl aizvien gribas tās atcerēties.

Nacionālās ģeografijas biedrības kartē pie sienas attālums no Latvijas līdz Austrālijai ir trīs sprīži un tikpat no Losandželās. Attālums neticami sarucis, un šo kontinentu arvien domās un ar skatienu apmīļoju, jo tur tagad dzīvo draugi, no kuŗiem dzirdētas gan skumjas, gan priecīgas ziņas. Kultūras dienu pēdējā sarīkojumā sēdējām pie viena galda ar agrāko laikraksta „Austrālijas Latvietis” redaktori Brigitu Liepiņu, bet martā saņēmu sēru vēsti, ka viņa piepeši mirusi.

Visi 3x3 nometnes dalībnieki Fōlskrīkā vēroja, kā mācās rāpot mazā Anika More. Tā vien gribējās viņu pamācīt, pabīdīt vienu celīti, pēc tam otru, taču šī māka jāapgūst pašam. Drīz pēc nometnes beigām Māra More atrakstīja, ka Anika rāpo vēja ātrumā, un laikrakstā „Latvietis” (www.laikraksts.com) izlasīju, ka Pūpolsvētdienā, 18. aprīlī, Džozefa (St. Joseph's) katoļu baznīcā Sidnejā kristīta Filipa un Māras Mores (dz. Sieriņa) meita Anika, jaunākā māsiņa Kasparam, Zintai un Kaijai. Laikrakstu „Latvietis” Gunāra un Ilzes Nāgelu lolojumu, izlasu ar lielu interesi, žēl vienīgi, ka tajā lietota padomju laika pareizrakstība. Ilze Nāgele ir māksliniece, 3x3 nometnē viņa mācīja apgleznot zīdu, un noteikti ikviena sieviete iekāro viņas apgleznoto šalli, kas var aizēnot visgreznāko vakartērpu.

No „Laikraksta” arī uzzināju, ka 10. aprīlī, dienā, kad Melburnas latviešu Sv. Krusta draudze svinēja 60 gadu jubileju, prāvests Kolvins Makfersons amatā ievadīja jauno draudzes mācītāju Daini Markovski. Ar D. Markovski arī iepazināties 3x3 nometnē, un radās pārliecība, ka Melburnas latvieši, izvēloties viņu par mācītāju, daudz ieguvuši. Dainis agrāk bija kapellāns Latvijas armijā. Uzzinājis, ka Melburnā vajadzīgs mācītājs, pietei-

No kreisās: Brigita Liepiņa (aizsegta), Maruta Tauriņa (Emīla un Ninas Dēliņu meita), Valda Liepiņa

cies un no trim kandidātiem 2010. gada 28. novembrī ar 106 balsīm ievēlēts.

Pārsteidza, ka Austrālijā iznākošās avīzes angļu valodā vēl joprojām ir ļoti platas, tā ka atverot abas lappuses, rokas jāizstiep visā gaŗumā.

Apbēdināja Aristīda Vīgnera apgalvojums, ka losandželosieši esot netaipīgi. Viņš Losandželosā nav saņēmis nekādu atbildi, kad jautājis pēc ceļa. Varētu būt, ka tie cilvēki nesaprata, ko viņiem prasa, jo te ir daudz ārzemnieku, kuŗi angļiski neprot. Taču *Los Angeles Times* 8. februāŗa bija ievietots raksts *Los Angeles is a strangeropolis*, kuŗā pieminētas dažādas netaipības izpausmes, aicinot būt draudzīgākiem.

Autobraucēji gan Losandželosā ir daudz laipnāki. Mēs četratā ilgi stāvējām Filipa salā, lai šķērsotu divvirzienu ceļu pie zooloģiskā dārza ārpus pilsētas. Automašīnas brauca lielā ātrumā, bet neviens pat neiedomājās apstāties, lai tiekam pāri. Te autobraucēji apstādina savu braucamo un māj vēl ar roku, lai šķērsu ielu, pat ja netālu ir krustojums.

Taču gribējās sev iekniebt, ieraugot, ka gandrīz vai visos pārtikas veikalos pārdod *Latvian Liverwurst*. Melburnas rūjienieši Gunārs un Guna Ozoli pastāstīja, ka aknu desas receptes autors ir Augusts Puriņš, agrāk Austrālijā tirgota arī viņa tējas desa. Līga Siliņa atrakstīja no Rūjienas, ka Puriņam bijis skārnis un desu darbnīca Brīvības ielā Rūjienā, gandrīz pretī Mooru mājai, kas kaŗa laikā nodega. Īsi pirms 1940. gada Augusta Puriņa uzņēmumu pārņēmis dēls Arvīds. Arvīds Puriņš no Vācijas izceļoja uz Melburnu, kur uzdienējās līdz uzņēmuma vadītāja postenim. Līga Siliņa arī stāstīja, ka Puriņa pēcteči pirms vairākiem gadiem iegriezušies Rūjienā.

Austrālieši labprāt uz maizes zieŗ marmitu (marmite), ko viens otrs dēvēja par „ķēpu”. To gatavo no rauga ekstrakta, un tajā esot daudz B vitamīna. Līdzīgi produkti ir *promite*, *vegemite* un Šveicē *cenovis*. Šķiet, vispirms marmitu sāka ražot Anglijā, vēlāk Jaunzēlandē, Dienvidāfrikā un Austrālijā. Losandželosā nav izdevies marmitu atrast, lai gan droši vien kādos īpašos veikalos tas noteikti ir. Dānijā marmits aizliegts, jo tur pārtikas produktiem nedrīkst pievienot vitamīnus.

Kāds lasītājs jautāja, kā ir vārds iepriekšējā biļetenā pieminētajam vīram, kas 16 gadu dienējis armijā, varbūt

ir paziņa. Tas ir Aldis Sveilis, viņš beidzis Austrālijā Karalisko militāro kolledžu Duntrūnā (Royal Military College Duntroon) ar bakalaura gradu un Anglijā Karalisko militāro zinātņu kolledžu (Royal Military College of Science) ar maģistra gradu. Savā maģistra disertācijā viņš salīdzināja virsnieku skološanu Latvijas un rietumu armijā. Ieguvis majora pakāpi, Aldis 1999. gadā dienestu beidza. Tagad viņš strādā par konsultantu (Defence Consultant) Austrālijas armijas kaujas vadības sistēmas iegādes projektiem. Aldim ir divi dēli Ingu (8 g.) un Lārs (4 g.). Alda dzīvesbiedre Iveta Samule rīkoja atklāšanas koncertu. Ingu piedalījās mākslas izstādē fotografiju „Vecmāmiņa”. Vecmāmiņa Aina Sveile tobrīd bija slimnīcā un nevarēja Kultūras dienās būt.

Ļoti interesanti Melburnā bija sagaidīt Jaungadu, kas vispirms pienāca tuvējās valstīs – Japānā, Indonēzijā, Austrālijā un tad citās zemēs. Melburnā jau sen bijām sagaidījuši, kad Losandželosā tam tikai posās un bija jādomā, kā Dziesmai, Andrai un Artūram izdosies balles vadīšana. Domās biju kopā ar mūsējiem.

Indra Kore tā arī neieraudzīja Dienvidu krustu, ko debesīs nemitīgi meklēja. Varbūt izdosies nākamreiz? Par viņas iespaidiem bija ievietots raksts laikrakstā „Talsu Vēstis” ar virsrakstu „Ko esi piedzīvojis un izpratis, neviens nekad nespēs atņemt”. Zelta vārdi!

Nekad nav par vēlu mācīties no latviešiem citviet. Pie Melburnas latviešu nama piestiprināta plāksne ar nama architekta vārdu. Vai arī mūsu namā tādu nevajadzētu? Par to noteikti vērts padomāt.

Austrālijā jau notiek rosīga gatavošanās 54. Kultūras dienām, to vadītāji būs Inta un Juris Skābes, un ir liels vilinājums 2012. gada nogalē doties uz Adelaidi.

Astra Moora

Aldis Sveilis mākslas darbu izstādē ar dēliem Ingu un Lāru

Andreja Zinberga dāvanas Variņu skolai

Saņemta mazliet novēlojusies ziņa par Andreja Zinberga Ziemsvētku dāvanu Variņu pamatskolai Smiltenes novadā. Šī ziņa jau pērnā gada 9. decembrī bija publicēta izdevumā www.Ziemellatvija.lv

Variņu pamatskolai dāvanas sūta no Amerikas

Pirmās Ziemassvētku dāvanas saņēma Variņu pamatskola. Tās atceļojušas tālu ceļu no Amerikas Savienotajām Valstīm, Anaheimas pilsētas Kalifornijas pavalstī. Skolas labvēlis rakstnieks Andrejs Zinbergs atsūtījis bērniem paša sarakstītas Ziemassvētku krāsojamās grāmatas ar mākslinieka Teodora Lilienšteina ilustrācijām.

„Tiešām no Amerikas? Un mēs varēsīm tās krāsot?” sajūsmināti jautāja 1. klases skolēni.

A. Zinbergs sadarbojas ar Variņu pamatskolu jau vairākus gadus, rēgulāri papildinot bibliotēkas plauktus ar savu grāmatu autorizdevumiem.

Šajā sūtījumā bija 12 grāmatu un neiesietas bērnu lugas. „Tās savā laikā esam iestudējuši Losandželosā un Toronto, Kanādā. Ja varat, izmantojiet. Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!” Variņu pamatskolas saimei novēlēja A. Zinbergs.

Skolas direktore Agita Birkenšteina domā, ka kādu ludziņu skolēni varētu iestudēt uz nākamajiem Ziemsvētkiem.

Skolas direktores Agitas Birkenšteinas no pasta atvestās grāmatas, ko sūtīja Andrejs Zinbergs, Variņu pamatskolas 1. klases skolēni apskatīja ar lielu interesi

ALAs mājaslapā www.alausa.org atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt, cik eksemplāru krājumā

ir

Apritējis gads, kopš neatkarīga žurnālistu grupa Latvijā sāka izdot nedēļas žurnālu *Ir*. Komentētāji Aivars Ozoliņš un Pauls Raudseps, žurnālistes Anita Brauna, Sanita Jemberga, Ieva Alberte un Anda Burve-Rozīte, karikatūru mākslinieki Māris Bišofs un Ernests Kļaviņš, kā arī citi speciālisti veido izdevumu, kas kļuvis par gaidītu viesi daudz tūkstošu lasītāju mājās un ikvienam var būt dzīva saite ar Latviju. Žurnāla *Ir* galvenā redaktore ir

Nellija Ločmele.

Žurnāls *Ir* vēstī par svarīgākajiem notikumiem Latvijas sabiedrības dzīvē, pētot un komentējot politikas un ekonomikas norises, kultūras jaunumus, uzņēmējdarbības vidi, intervējot spilgtas personības.

Rakstniece Anna Žīgure un somu žurnālists Juka Riskalaki atzinuši, ka *Ir* «ir uzticams, ētisks preses izdevums».

Mūziķis Lauris Reiniks, apsveicot žurnālu gada jubilejā sacīja, ka uzticas žurnālam *Ir*, jo tas nav virspusējs.

Ministru prezidents Valdis Dombrovskis teica, ka žurnāls *Ir* «trāpa mērķī», tas ir vienmēr gaidīts, tā žurnālisti zinīgi atspoguļo dažādus viedokļus.

Žurnālu tīmeklī var lasīt ikviens abonents jebkurā vietā pasaulē. *Ir* žurnāla elektronisko versiju iespējams abonēt mājaslapā: www.ir.lv/abonesana, lietojot kredītkarti vai saņemot rēķinu un apmaksājot to ar bankas pārskaitījumu. Cena – 20 latu par 12 mēnešiem.

Ar žurnālu var iepazīties, izmantojot divu nedēļu bezmaksas abonementu, pieteikties, rakstot Dainai Gulbiņai: abonesana@ir.lv

Taube Dace piedalās jaunā projektā

Los Angeles Times 5. maija numurā ievietots paziņojums, ka Dienvidkalifornijas universitātes bibliotēkai piešķirti \$300 000, kas dos iespēju digitalizēt lielu aizritējušā gadsimta 20. gadu fotogrāfiju krājumu no Dika Witingona (Dick Whittington) studijas kolekcijas. Šo projektu vada **Dace Taube**, un viņa priecājas par piešķirtajiem līdzekļiem, jo no 1924.-1934. gada nitrāta negatīviem, pirms tie sabojājas, varēs izgatavot attēlus un ievadīt datorā. Šie attēli ir vēstures liecinieki – redzami tērpi, kādus Losandželosas iedzīvotāji valkāja, automašīnas, arī kādām brauca, ar kādu sportu nodarbojās, ir arī daudzi pilsētas skati.

IR š. g. maija pirmā numura izdevumā ievietota vairāku sekmīgu latviešu atbildes uz žurnālistu jautājumiem. „Atskatoties uz atjaunotās neatkarības 21 gadu, bieži nenovērtējam, cik daudz esam sasnieguši. Ir izaugusi paaudze ar lielisku izglītību, daudzi latvieši ārzemēs izveidojuši karjēru, kas atšķiras no parastā viesstrādnieku stāsta. Pēc 10-20 gadiem šī paaudze noteiks politiku un sabiedrības attīstību. Tāpēc gribējām uzzināt viņu domas – kas ir Latvijas spēks un vājums, un kāpēc Latvijai jāpastāv arī pēc 100 gadiem.”

Viens no apjautātajiem ir Artūrs Rūsis.

Izglītība:

Vidusskola Sietlā, Minsteres latviešu ģimnazija, *University of Washington* bakalaura grads komunikācijās.

Darbavieta:

Paramount Pictures Studios, televīzijas producentis, nodarbojas ar pēcapstrādi TV seriālam *Hung*.

Vai tev būtu grūti strādāt Latvijā? Reiz gribēju dzīvot un strādāt Latvijā, taču šķiet, ka televīzijas seriālu filmēšanā un pēcapstrādē man nebūtu daudz darba.

Kas ir Latvijas stiprās un vājās puses? Vairākums latviešu ir patrioti un mīl savu zemi, savu latvietību. Amerikāņiem tādas jūtas rodas sporta spēļu laikā vai, kad viņu zemei uzbrūk. Vājā puse – latviešiem patīk citam ar citu strīdēties. Bieži tas nācis par sliktu.

Vai atgriezīsies Latvijā? Bieži esot Latvijā, jutos kā savā zemē, taču nevaru īsti atgriezties dzīvot, kur neesmu dzīvojis.

Seriālu „Netūrā, pievilcīgā nauda” rāda Vācijas televīzijā

Frankfurter Allgemeine Zeitung 24. marta numurā ir raksts par filmu „Netūrā pievilcīgā nauda”, kam viens no producentiem bija Artūrs Rūsis. Filmu ASV sāka rādīt 2007. gadā, tā ir par bagātu ekscentrisku Ņujorkas ģimeni, kuŗas locekļiem rodas dažādi sarežģījumi. Atrisināt visas intrigas un novērst skandalus palīdz ģimenes advokāts, ko tēlo aktieris Pēteris Krauze. „Nauda ir visa ļaunuma sakne,” viņš vairākkārt atkārtoti, jo viņam jāpakļaujas naudīgā ģimenes galvas untumiem. Advokātam rodas pat aizdomas, ka darba devējs nogalinājis viņa tēvu.

Diemžēl seriālu līdz beigām nemaz neuzfilmēja, to rādīja tikai divus gadus un pārtrauca visinteresantākajā vietā – kad advokāts uzzina, ka tēvs, iespējams, ir dzīvs. Tagad šo filmu izrāda Vācijas televīzijas *ZDFneo*.

Zelmai Ābelei 100 gadu

Foto: Nora Mičule

No kreisās: Zelmas Ābeles meita Madara Makferleina (Mcfarlane), jubilāre, Omula Pence, Māra Lutere

Droši vien daudzi Losandželosā vēl atceras Zelmu Ābeli, viņa cepa ļoti gardu rudzu maizi un, pārceļoties pie meitas Madaras uz Vašingtonas pavalsti, iemācīja maizi cept savai krustmeitai Norai Mičulei.

Māra Lutere, Nora Mičule un Omula Pence bija aizbraukušas pie Zelmas ciemos apsveikt viņu 100 gadu jubilejā. Protams, viņas nodziedāja „Daudz baltu dieniņu...” Zelma Ābele dzīvo pati savā istabā nelielā aprūpes mājā, kur ir teicama kopšana Viņa ir apmierināta un jūtas labi. Savā 100 gadu dzimšanas atceres dienā Zelma Ābele smaidījusi kā saulīte.

Atvadu sveiciens

Vija Vīksne turpmāk strādās angļu firmā *Dyson*, kam ir birojs Čikāgā. Firmas darbinieki Viju atrada portālā *LinkedIn* (tātad ir vērts tajā reģistrēties!) un aicināja uz interviju, samaksājot par lidmašīnas biļetēm, viesnīcu, ēdienu (lūk, ko nozīmē kārtīga firma!). Vijai par šo firmu radies labs iespaids un intervija izdevusies. Taču viņa nedomāja, ka piedāvās pietiekami lielu algu, lai ar Aldi nolemtu pārcelties uz Čikāgu. Tobrīd, kad no firmas zvanīja, Vija pat cerējusi, ka piedāvājums viņu nepmierinās un varēs atteikties. Taču tas bijis necerēti izdevīgs. Vija un Aldis nedēļu priekšlikumu apvēruši un galu galā piekrituši pārcelties. Vija ir Čikāgā izaugusi, tur un Kalamazū, Mičigenā, dzīvo viņas tuvākie radi. Aldis var dzīvot un strādāt jebkurā vietā pasaulē. Aldim fantazijas netrūkst, un viņš arī turpmāk izdomās jaunu ārējo veidolu visdažādākajiem elektronikas aparātiem un sadzīves priekšmetiem. Aldim jau ir daudz patentu un nav šaubu, ka būs vēl. Viņš varēs dziedāt Čikāgas vīru korī. Vēlam viņiem abiem panākumus!

Augstskolas absolvents

Jānis Rokpelnis beidza Oklahomas Baptistu kolledžas misijas nodaļu. Pagaidām viņš paliks Oklahomā, kur turpinās kalpošanas darbu nabadzīgo bērnu rajonos, kā arī apgūs kapellāna praksi slimnīcā. Jāņa nākotnes plāns – kalpot Latvijā.

Attēlā: Jānis Rokpelnis izlaiduma dienā 12. maijā ar māti Lauru Rokpelni Mičuli un Ivaru Mičuli

Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:
www.learnlatvianonline.com

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv

Mīļie draugi, mūsu ģimene nesēn pārcēlās dzīvot uz Čikāgu. Mums bija labi gadi, dzīvojot Losandželosā, apmeklējot latviešu namu, piedaloties sarīkojumos, košos un citās izklaidēs. Mēs esam laimīgi, ka varējām iepazīties ar daudziem latviešiem, strādāt, dziedāt un dejot. Ļoti ceram, ka nezaudēsim sakarus un varēsim ciemoties Losandželosā. Gaidām arī ciemos Čikāgā!

Vija Vīksne (vija@rauda.net) Aldis Rauda (aldis@rauda.net)

Vija, Aldis un Vasara 2011. gada maijā

Mums zudušie

VITOLDS RIĶIS

Dzimis 1926. gada 17. jūlijā Tomē (Vilšos) Latvijā, miris 2011. gada 26. martā *Mission Viejo, CA*

Vitoldu Riķi tāpat kā citus 1926. gadā dzimušos latviešu jaunekļus iesauca vācu armijā 18 gadu vecumā, pēdējā kara gadā.

Pēc kara viņš nonāca Anglijā. Vitolda sirdslieta bija teātris, un Londonā viņš tēloja lugās, kuŗas iestudēja režisors Jānis Zariņš.

Aizritējušā gadsimta 50. gadu vidū V. Riķis iecēloja Amerikā, Losandželosā, un tūlīt uzmeklēja latviešus. Viņš gan uzņēmās režisora pienākumus, gan pats tēloja, piemēram, Mārtiņa Zīverta lugās „Čūska” un „Āksts”, un labprāt piedalījās citu režisoru iestudējumos – M. Zīverta lugā „Cilvēks grib dzīvot” Anša Tipāna režijā un J. Raiņa „Jāzeps un viņa brāļi” lasījumā Viļa Lapenieka režijā koncertizrādē Bēteles baznīcā. Andreja Zinberga iestudētajā Rūdolfa Blaumaņa lugā „Indrāni” V. Riķis tēloja koktirgotāju Irbi.

Aizritējušā gadsimta vidū draudze saviem rudens bazāriem gribēja priekšnesumus. Tais laikos Losandželosā latviešu sarīkojumos apmeklētāju netrūka. Vitolds Riķis reiz draudzes bazāram iestudēja Eduarda Vulfa „Līnis murdā”, kuŗā Olafs Stumbrs tēloja Augustu Līni, pats režisors – Līņa draugu. Zelma Ābele bija dzīvokļa saimniece *Frau Emmi Dundur*, kas nāca bildināt savu īrnieku Augustu Līni. Viņas tafta kleita ar šķiņķveida piedurknēm man vēl tagad acu priekšā.

Edvarda Vulfa lugā „Vīna raugs” 1958. gadā tēloja vairāki jaunieši. Priekšā no kreisās: Irēna Daugule (tagad Smiltiņa), Aneta Kalniņa (tagad Šēfere; viņa bija teicama sufliere un sufļēja daudzās lugās); stāv Antons Mikulis (†), Rolands Dennis, Nora Ābele (tagad Mičule), Vitolds Riķis, Jānis Bērziņš (†)

Vitolds Riķis 1958. gadā Rutas Jaunzemes (†) Andreja Zinberga un kāzās

V. Riķis Voldemāra Kārklīņa lugai „Indīgā efeja” bija režisors un pašam arī loma. Priekšā (no kreisās) uz grīdas Irēna Daugule (Robertiņa lomā), Aina Lūse (†), Vitolds Riķis; krēslā pie galdiņa Paulis Dābols(†); stāv: (no kreisās) Velta Brauna (†), Elza Rozēna (†), Andrejs Kurmiņš (†), Arvīds Pukinskis (†), Jānis Bērziņš (†) Valdis Jaunzemis (†) Ilgvars Dižgalvis, Andrejs Zinbergs

Draudzes bazārā izrādīja arī Annas Brigaderes lugu „Čaukstenes”, un Ilga Jankovska atceras, ka delverīgais režisors Vitolds Riķis čauksteņu tējas tasītēs ielējis ko stiprāku par tēju. Var iedomāties pārsteigtās čaukstenes, savu „tēju” dzerot...

Šķiet, pirmā luga, kuŗā V. Riķis uzaicināja tēlot jauniešus, bija Eduarda Vulfa „Vīna raugs” 1958. gadā. Pieminēju tikai dažas no lugām, kuŗas Vitolds iestudēja vai kuŗās tēloja. Viņš saprata, ka no iesācējiem un amatiēriem nevar gaidīt brīnumus, tāpēc strādāja ar lielu pacietību.

Vitolda Riķa aktīvītātes teātrī un vispār latviešu sabiedrībā apsīka, kad saslima viņa dzīvesbiedre Lūcija. Pēc Lūcijas nāves arī viņš pats vairs nejutās tik spēcīgs un enerģisks. V. Riķis aizvēra acis uz mūžu pats savā mājā (kā mēs katrs vēlētos) *Mission Viejo* pilsētā. Kopā ar viņu pēdējā brīdī bija laulātā draudzene Melita.

Helēna Hofmane

Baigā gada visbaigākā nakts 1941. gada 14. jūnijs

Pamodos saulainā rītā. Gatavojos braukt uz darbu poliklīnikā Pārdaugavā, Torņakalnā. Poliklīnikas tika dibinātas pēc padomju okupācijas (1940. gadā), kad likvidēja ārstu privātprakses. Poliklīnika bija atvērta cauru diennakti, ārsti dežūrēja astoņas stundas uz maiņām.

Man torīt bija rīta maiņa. Atskanēja tālruņa zvans. Zvanītājs bija Pēteris, vēlāk ar viņu apprecējos. Viņš bija pēdējā gada tautsaimniecības students, strādāja par grāmatvedi kādā privātā tekstiluzņēmumā. Jūnija beigās bija jāpabeidz rēķini. Vakarā vēlu strādājis un nolēmis pārnakšnot turpat darbavietā uz kušetes. Viņš stāstīja, ka zvanījusi dzīvokļa saimniece un brīdinājusi, lai mājā nenāk: „Tevi šonakt meklēja. Cilvēkus vedot.”

Brīnījos: „Kur, ko un kas ved?” Tad teicu: „Brauc šurp, kaut ko izdomāsim.”

Piegāju pie piektā stāva dzīvokļa istabas loga. Lejā redzēju kanāli, mierīgu ūdeni, liepu gatvi, kur sāka vērties. Ziedi Liepas – Rīgas greznums. Turpat aiz stūŗa – Nacionālais teātris. Iela bija pustukša, netālu stāvēja autobuss, bet nevarēju redzēt, vai tajā ir cilvēki vai tas tukšs.

Sagaidīju Pēteri un ierosināju braukt pie Helēnas, manas draudzenes, kas bija virsmāsa Sarkankalna psihiatriskajā slimnīcā. Viņai bija iedots divistabu dzīvoklītis slimnīcas bēniņos. Nospriedu, ka „trako mājā” jau mūs nemeklēs. Tur palikām divas dienas un nakts. Doties uz savām mājām baidījāmies. Torņakalna stacijā vēl stāvēja aizrestotie lopus vagoni. Piederīgie tur ieslo-

dzītajiem varējuši šo to aiznest – kādu drēbju gabalu, siltu sedziņu bērnam. Cik tad cilvēks, naktī uzmodināts, uztraukumā un steigā varēja līdzī paņemt!

Jelgavas apriņķa Tērvetes pagastā strādāja Līziņa, mana studiju biedrene un draudzene vēl no Daugavpils ģimnazijas laika. Iekāpām autobusā, un braucot pārņēma dīvaina sajūta. Likās, ka cilvēki cits citu uzmanīgi vēro, visiem pētīgi skatieni.

Doktorāta māja atradās lielceļa malā. Pēteris naktīs negulēja, sēdēja pie loga. Satrauca katrs mazākais troksnītis. Pēc pāris dienām braucām atpakaļ uz Rīgu. Kur tagad? Mājās vēl neuzdrošinājāmies atgriezties.

Bija dzirdams attālu kauju troksnis. Pašā Rīgas nomalē, Mārupē, dzīvoja mūsu Latvijas universitātes koŗa dziedātāja, laba draudzene. Braucām pie viņas. Viņas vecākiem bija maza, pieticīga mājiņa ar dārzu. Mūs laipni pieņēma. Gulējām uz grīdas. Naktī dzirdējām šāviņu trokšņus, Rīgā krita bumbas. Pēc negulētas nakts agrā rīta stundā istabā ienāca saimnieks un teica: „Paskatieties pa logu!”

Mums aizrāvās elpa. Dārzā pie sētiņa stāvēja kaŗavīrs vācu armijas uniformā un, skatoties mazā spogulītī, skuvās.

Sapratām, ka esam glābti!

Devāmies uz mājām kājām, jo ne tramvaji, ne autobusi negāja. Visur bija milzīgs klusums. Spīdēja spoŗa saule. Aizgājuši līdz Arkadijas dārzam, kur lielais Vienības laukums, sapratām, ka te naktī bijusi kauja – ieraudzījām sašķaidītus zirgus, arī krievu kaŗavīru liķus skrandainās uniformās un basām, ar lupatām aptītām kājām...Kāda māte dēlu, sieva vīru mājās nekad nesa-gaidīs.

Nokļuvuši tuvāk tiltam, sadzirdējām gaviļu skaņas. Tuvojās cilvēku pūlis, sievietes ar puķēm rokās. Pāri tiltam brauca lielās smagās automašīnas, tajās kājās stāvēja jauni, smaidīgi uzvarētāji spoŗās, tīrās zilpelēkās uniformās. Vējā plīvoja viņu gaišie, blondie mati.

Glābti! Taču mocīja jautājums: kas notiks ar tiem, kuŗus aizveda moku ceļos?

Lūcija Zirne

Iespēšanas, kopēšanas

un dizaina darbi

Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tālr.: 818-783-4900

E-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēŗ arī mūsu biļetenu!

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt klīnģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102, Los Angeles, CA 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Tulkošanas birojs POLYGLOT

Kr. Barona iela 37, Rīga
kabatas tālr.: (+371) 26811141
tālr.: (+371) 67272530, tālrakstis: (+371) 67272530
e-pasts info@polyglot.lv www.polyglot.lv
Mērenas cenas, 3-6 lati par lappusi, augsta kvalitāte

Dr. JURIS BUŅĶIS
labprāt atbildēs uz jautājumiem
par kosmētiskām procedūrām
E-pasta adrese: bunkis@ocps.com
biroja tālruņa numurs: 949-888-9700;
30212 Tomas Suite,
275 Rancho Santa Margarita, CA 92688
mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA; PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c. IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:
MĀRTIŅŠ LEIKARTS
tālr.: 310-717-7577;
e-pasts: martin@shorewood.com

Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas produktus kapitāla aizsargāšanai.
Action Capital Insurance Services, Inc.
Verners Vallis
tālr.: 949-374-3340 Lic #0G61139

Mazās panteras sastopamas visur pasaulē

Foto: Anita Melleupe
Ķīpsalas saimnieks

Foto: Juris Žagariņš
Romas kaķis (jeb vai varbūt patiešām pantera?)

Draudzes Ziņas

Foto: Dāvis Kaņeps

Skatutornis pie Daugavas lokiem starp Krāslavu un Daugavpili

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes māc. Dāvis Kaņeps: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278	310-621-9572
Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta	
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu kom. priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

Draudzes dzīves kalendārs

5. jūnijā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – Lieldienu laika 7. svētdiena
Aizlūgsim par Mineapoles-Sv. Paula draudzi (māc. Maija Cepure, diak. Milda Dauka;
un par Codes draudzi (māc. Rolands Radziņš)

12. jūnijā plkst. 11.00 dievkalpojums – Vasarsvētki
Aizvesto piemiņas dienas atcere kopā ar igauņu draudzi (māc. Juris Pallo)
Aizlūgsim par Minchenes draudzi (māc. Dr. Ilze Ķezbere)
un par Dalbes draudzi (māc. Aivars Gusevs, evaņģ. Valda Grīnvalde-Šakurova)

19. jūnijā plkst. 11.00 dievkalpojums – Trīsvienības svētki
Aizlūgsim par Milvoku Sv. Trīsvienības draudzi (prāv. Lauma Zušēvica)
un par Dārtes draudzi (māc. Juris Veidenieks)

26. jūnijā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – otrā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Aizlūgsim par Menchengladbachas draudzi (prāv. Klāvs Bērziņš)
un par Daudzevas draudzi (māc. Ģirts Grietiņš)

3. jūlijā dievkalpojuma nebūs – trešā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Aizlūgsim par Memmingenas draudzi (archib. Elmārs Ernsts Rozītis)
un par Daugavgrīvas Balto draudzi (māc. Mārtiņš Irbe)

10. jūlijā dievkalpojums – ceturta svētdiena pēc Vasarsvētkiem (māc. Aivars Ozoliņš)
Aizlūgsim par Melburnas Sv. Krusta draudzi (māc. Dainis Markovskis) un par Daugavpils M. Lutera draudzi

17. jūlijā dievkalpojuma nebūs – piektā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Aizlūgsim par Melburnas Pirmo latviešu draudzi (māc. Māra Saulīte)
un par Dignājas draudzi (māc. Ivars Dzelme)

24. jūlijā dievkalpojuma nebūs – sestā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Aizlūgsim par Manheimas-Ludvigshāfenas draudzi (archib. Elmārs Ernsts Rozītis)
un par Dikļu draudzi (palīgmāc. Aldis Kalcenavs)

31. jūlijā dievkalpojuma nebūs – septītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Aizlūgsim par Mančesteras draudzi (Lielbritānijā) (māc. Gita Putce)
un par Dobeles draudzi (prāv. Oskars Laugalis)

7. augustā dievkalpojuma nebūs – astotā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Aizlūgsim par Mančesteras draudzi (ASV) un par Doles-Ķekavas draudzi (māc. Raivis Martinsons)

14. augustā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – devītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Pēc dievkalpojuma iepazīšanās ar Richardu Pavloviču
Aizlūgsim par Lundas draudzi (māc. Dr. Imants Alksnis) un par Drustu draudzi (māc. Edijs Kalniņš)

21. augustā dievkalpojuma nebūs – desmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Aizlūgsim par Londonas draudzi (Kanadā) (diak. Aina Avotiņa)
un par Dubultu draudzi (māc. Ingus Dāboliņš, māc. Ivo Grantiņš)

28. augustā plkst. 11.00 dievkalpojums – vienpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Aizlūgsim par Līdsas draudzi (māc. Gita Putce)
un par Dundagas draudzi (māc. Armands Klāvs, māc. p. i. Ainārs Kostanda)

4. septembrī plkst. 11.00 dievkalpojums – divpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Aizlūgsim par Lībekas draudzi (diak. Laima Urdze) un par Dunikas draudzi (prāv. Ainārs Jaunskalže)

Pārdomas vasaras mēnešiem

Jo kur ir tava manta, tur būs arī tava sirds. (Mat. ev. 6:21)

Pienācis laiks pašam sev (un arī jums, lasītājiem) atzīties, ka man apnikusi statistika. Lai gan lielā mērā esmu ar to saistīts, man vairs nav aktuālu pārdomu, cik cilvēku bija šur vai tur, tajā un citā dievkalpojumā, cik mēs vispār vairs esam utt. Sarežģīta nodarbošanās izdibināt, kādā virzienā ejam, iegaumēt visus skaitļus un analizēt tos. Turklāt tā ir veltīga grābstīšanās, jo neatspoguļo svarīgāko.

Baznīcas (t. i. kristietības) uzdevums ir vērst uzmanību uz pašu galveno – Kristu. Tas ir īpaši grūti, ja esam piesaistīti konkrētiem, mehāniskiem rādītājiem un zaudējam jebkādu saiti ar mistēriju. Mistērija ir neapņēnāma un neprognozējama. Domājot par mistēriju un Kristu, prātā nāk garīgais un acīm neredzamais.

Tāpēc mums jādomā par ticību. Ticība ir stipra palaušanās uz acīm neredzamo. Mums jāatdod sava sirds tam, kam ticam. Tad mēs arī veltīsim savas pūles tā vārdā, kam ticam. Šīs pūles tomēr neatstāj mūs tukšā, bet, ievērojot virsrakstā atrodamos Jēzus vārdus, tās mums liek saprast, ka nekas nepazūd. Tāda kalpošana draudzē un pulcēšanās Baznīcā Jēzus vārdā nozīmē, ka debesīs labums aug. Jo, ja reiz esam sanākuši kopā dievnāmā, kāpēc lai sākam spriedelēt, kāpēc nebija ieradušies vairāk? Kāda starpība, vai dievkalpojumā vai Bībeles stundā ieradušies 5 vai 50? Man šķiet, ka svarīgāk, kādā noskaņojumā cilvēks ieradies, nevis vai viņš pierunāts vai piespiests nākt, lai apmierinātu vēlmi sasniegt kādu noteiktu dalībnieku skaitu.

Patlaban varbūt skaitļi un aprēķini mums liek justies ērti, droši un būt pašapmierinātiem vai gluži otrādi – baiļoties un raizēties. Savukārt nezināmā priekšā mums nepieciešama ticība, kas ļauj cilvēkam dzīvot savādāk – galvenokārt RISKĒT. No kristīgās ticības viedokļa jāsaprot, ka tas ir RISKS, pamatots uz absolūtām vērtībām – ticību, cerību un mīlestību. Pakļaušanās absolūtai patiesībai, absolūtam Dievam, kas atklājies Jēzū Kristū.

Mūža gājumā mēs katrs kādreiz sev jautājam: vai tas, ko esam krājuši (kam esam savas sirdis ziedojuši) ies bojā, tiks nozagts vai to zaudēsim, mums pašiem mirstot? Šo jautājumu vērts uzdot arī mums, draudzes locekļiem. Kam mēs veltam savu sirdi? Vai mēs dzīvojam bailēs jeb vai esam apmierināti? Vai mūsu darbība atspoguļo palāvību mūsu Kungam, kas ir visas pasaules Valdnieks pār redzamo un neredzamo?

Lai mums katram un visiem kopā sirds ir īstajā vietā!

Prāv. Dāvis Kaņeps

Dzimšanas dienu atceres jūlijā

5. Zīle Dumpe
12. Pauls Berkolds, Zenta Lejiņa
14. Guntis Linde
21. Milda Krastiņa
22. Daina Reimane
23. Ingrīda Sterna, Dace Taube
24. Diāna Zaķe
25. Kārlis Freimanis, Sigita Haddada
26. Katrīna Lee
27. Rasma Avota, Daira Popalardo
28. Vija Vīksne-Rauda
29. Inese Tīsiņa, Mārtiņš Zinbergs

Dzimšanas dienu atceres augustā

2. Atis Blāķis, Kaija Dankere
3. Andra Staško
4. Dace Pavlovska
5. Dzintra Janavs, Marks Sidlers
6. Mārtiņš Lejniņš, Aldis Timšs
10. Rīta Ābele, Aleks Zaķis
11. Ādams Blāķis
13. Kārlis Ullis
15. Andris Blāķis, Gaida Rimša, Helēna Skuja
17. Gunārs Rēpiņš, Heather Whisenand
19. Lonija Dorša
21. Varis Kārklīņš
23. Evelīna Blāķe
25. Velta Granata, Antons Švarcs
27. Dāvis Kaņeps
28. Markus Lee, Valtrauta Simsons, Gunta Lujane
30. Rota Boršteina

Dzimšanas dienu atceres septembrī

1. Vilis Enzo Zaķis
2. Biruta Šulca
5. Ilze Darricarrere
6. Edīte Brauķe
10. Joseph Whisenand
11. James Stern
12. Gunta Zalte
14. Leonīds Ratermanis
17. Lāra Pence, Asja Ritmane
19. Maija Wolf
20. Aleksandrs Ķivuls, Kristīne Ķivule
21. Jamie Gibas
22. Rīta Gernatovska
25. Viesturs Žagars
26. Juris Priedkalns, Inta Tetere
27. Ilga Mellepe
28. Dace Reimane
30. Luīze Gonja, Merija Smalstig

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

Prāvests Dāvis Kaņeps un Draudzes padome

ZIEDOJUMI

LIELDIENU ZIEDOJUMI

A. Ābele \$200, D. Ābele \$200, A. Andersone \$50, J. & A. Avoti \$50, Ē. Bastjāne \$25, D. Bīriņa \$100, E. Brauķe \$100, A. & I. Briškas \$500, A. Čakstiņa \$20, Z. Cīrule \$50, V. Dābols \$100, R. & R. Daņilovi \$100, I. Darricarrere \$100, E. Dumpis \$25, T. & Z. Dumpji \$100, P. & D. Freimaņi \$50, R. Gernatovska \$100, A. & H. Hofmaņi \$25, E. & S. Jēkabsoni \$25, I. Jankovska \$20, K. & K. Kalēji \$50, V. Kerliņš \$100, J. & O. Kļaviņi \$25, M. Lasmane \$600, K. Laurs \$50, A. & A. Lejnieki \$200, G. & L. Lindes \$100, K. Linde \$50, P. & B. Malduši \$20, B. Mayer \$20, M. McPartland \$50, N. Mičule \$15, V. Miska \$200, A. Murphy \$75, V. Nichols \$25, T. & M. Paegles \$200, V. & D. Pavlovski \$200, O. Pence \$100, K. & V. Purmaļi \$30, P. & S. Purmaļi \$30, L. & M. Ratermaņi \$50, J. & K. Riekstiņi \$50, E. & T. Rūši \$200, B. & G. Šulci \$100, R. Šmits \$35, I. & J. Sterni \$100, S. Šūmane & K. Karami \$20, J. & D. Taubes \$50, A. Teteris \$50, E. & D. Teteri \$25, I. Tīsiņa \$15, A. & S. Tolki \$50, O. & C. Tūbeļi \$1000, S. Upeniece \$50, A. & I. Vaļļi \$25, D. & S. Vaļļi \$50, V. Vaitis \$50, A. Veisa \$35, R. & E. Virzas \$25, M. & F. Volfi \$200, V. & D. Zaķi \$50, J. & I. Zemjāni \$100.

REMONTIEM

D. Bīriņa \$100, L. Gonia \$200, T.&M. Paegles \$250, K. & V. Purmaļi \$50, P. & S. Purmaļi \$100, B. Repecka \$100

MĀSU DRAUDZĒM

D. Bīriņa \$100, L. Gonia \$50, J. & D. Janavi \$100, T. & M. Paegles \$50, K. & V. Purmaļi \$50

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

V. Dābols \$100, S. Upeniece \$200

Lūdzu atbalstiet un sagādājiet pusdienas Neretas bērniem!

Zvanniekiem saziēdods \$182! Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru „Zvannieku cūciņā” baznīcas priekštelpā.

Paldies Sigrīdai Upeniecei par \$200 ziedojumu Lieldienu puķēm.

Draudzes kasiere atvainojas, ka izlaida A. Teteres vārdu un viņas \$50 Ziemsvētku ziedojumu no marta ziedojumu saraksta.

Draudzes padome būs pateicīga par katru ziedojumu baznīcas remontiem – gan tiem, kas jau pabeigti, gan tiem, kas vēl jāveic.

Pateicības

Līlijas, kas Lieldienās rotāja altāri, dāvināja Sigrīda Upeniece un Viktors Kerliņš. Sirsnīgi viņiem pateicamies! Pateicamies visām dāmām, kuŗas ar ziedojumiem un savu darbu gādāja par bagātīgu kafijas galdu Lieldienu brokastīs!

Biruta Šulca

Sirsnīgs paldies katram, kas veltīja laiku un pūles, lai Lieldienu brokastis izdotos! Bija patīkami svētku rītā būt kopā ar draugiem un mieloties ar gardiem ēdieniem! Paldies Lienei Lindei par brokastu rīkošanu un visām pārējām dāmām, kas gatavoja ēdienu un klāja galdu!

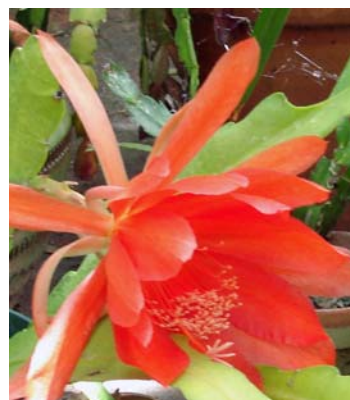
Prāv. Dāvis Kaņeps un Draudzes padome

Vēlos pateikties visiem, kuŗi palīdz, lai sagādātu iespēju **Richardam Pavlovičam** atbraukt uz Kursu.

Richards mācās vidusskolā Neretā (kur ir mūsu māsu draudzes), un pēc Kursas mācību vasaras beigām viesosies baznīcā 14. augustā. Pēc dievkalpojuma būs izdevība ar viņu iepazīties un parunāties. Ceram, ka Richards bagātinās Kursas saimi ar savu klātieni un zināšanām par Jāņa Jaunsudrabiņa dzimtajām mājām!

Vēl joprojām iespējams atbalstīt ar ziedojumu Richarda ceļa un mācību izdevumus.

Kursas direktors prāv. Dāvis Kaņeps

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem **Biruta Šulca**

tālr.: 626-443-8464,

e-pasts:

birschultz@att.net

Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kuŗā var pierakstīties; lūgums uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

*Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības valdes,
Losandželosa latviešu nama pārvaldes un
DK ev. lut. draudzes padomes locekļi visiem
biļetenā lasītājiem novēl jauku vasaru – labi
atpūsties, iepazīst jaunus apvāršņus ceļojumos,
gūt jaunas atziņas, lasot vērtīgas grāmatas – un aicina rudenī dalīties iespaidos par
piedzīvoto, redzēto, lasīto!*

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2011. gadu!

Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

Lūdzu norādīt _____ draudzes nodevas par 2011. gadu

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

_____ \$ _____

_____ \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem

\$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā

\$ _____

KOPĀ: \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*,
nosūtī draudzes kasieri: Tamāra Rūse

31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Skolas saime	Caurmēra devums	Piezīmes
6. apr.	4					Bībeles stunda
10. apr.	17		\$170.00		\$10.00	
13. apr.	7					Bībeles stunda
17. apr.	28	17	\$430.00		\$15.36	Pūpolvētdiena
22. apr.	29	19	\$174.00		\$6.00	Lielā piektdiena
24. apr.	150		\$1010.00		\$6.73	Lieldienas
1. maijs	20		\$352.00	32	\$17.60	
8. maijs	15	12	\$205.00		\$13.67	Ģimenes diena

Jāni Sandiego

25. jūnijā plkst. 12.00 *Crown Point Place Beach*

(ceļa norādījumi: pa I-8 W līdz *West Mission Bay Drive*, jānogriežas pa labi uz *Ingraham St.*, tad vēlreiz pa labi uz *Crown Point Dr.*, pa labi uz *Moorland Dr.*, pa kreisi uz *Corona Oriente Rd.*); parka beigās, tuvu *Bayside Walk* plīvos Latvijas karogs un būs līgotāju bariņš.

Cienasti un dzērieni: uz oglēm cepta gaļa, Latvijas rupjmaize, sulas un li-

monāde; vienreizējie lietošanas trauki būs sagādāti. Pārējais: salāti, dārzeņi, augļi, saldēdiens utt. līgotājiem jāatnes pašiem. Ieteicams ņemt līdzi plūdmales krēslu, pretiedeguma krēmu, cepuri, saulesargu!

Vajadzīgi: brīvprātīgi darbinieki piknika sagatavošanai. Lūdzam aicināt radus un draugus!

Plūdmalē nedrīkst ienest un lietot alkoholiskos dzērienus! Nedrīkst lietot stikla traukus.

Autostāvieta slēdz plkst 10.00 vakarā.

Dalības maksa: ziedojums: \$20.00 (atlikums Sandiego latv. lut. draudzes darbam)

Informāciju var iegūt, zvanot vai rakstot Jānim Legzdīnam, tālr.: 858-598-5451, kabatas: 619-851-2358

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:
Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura